

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XXII nr. 6074

4 pagini — 20 bani

Duminică 26 aprilie 1964

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ROMANIA LIBERĂ

Plenara largită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, care a avut loc între 15-22 aprilie 1964, a adoptat în unanimitate Declarația cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

În ziarul de azi se publică textul integral al Declarației.

DECLARAȚIE

cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român
în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale
adoptată de Plenara largită a C.C. al P.M.R. din aprilie 1964

Plenara largită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din aprilie 1964 a ascultat și a dezbătut Darea de seamă cu privire la convorbirile avute de delegația Partidului Muncitoresc Român cu conducerea Partidului Comunist Chinez, a Partidului Muncii din Coreea și a Partidului Comunist al Uni-

nii Sovietice în problema unității mișcării comuniste și muncitorești. Plenara a aprobat în unanimitate acțiunile întreprinse de Biroul Politic al Comitetului Central în legătură cu polemica publică din mișcarea comunistă și muncitorească internațională, cit și activitatea delegației Partidului Muncitoresc Român.

I. Acțiunea partidului nostru în vederea încetării polemicii publice

După cum este cunoscut, în ultimii ani, în mișcarea comunistă și muncitorească internațională au apărut deosebit de vederi și de interpretare în probleme ale liniei generale a mișcării comuniste — aprecierea caracterului epocii contemporane și a forțelor ei motrice, problema păcii și războiului, căile trecerii de la capitalism la socialism, normele relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, dintre statele socialiste, precum și alte probleme.

În discutarea acestor probleme s-a ajuns la o polemică publică deosebit de ascuțită. În prezent, mișcarea comunistă mondială și lagărul socialist se află în fața pericolului scindării.

De la începerea polemicii publice, Partidul Muncitoresc Român a acordat întregul său sprijin propunerilor menite să pună capăt acesteia, a făcut în repetate rânduri apel și a insistat ca ea să înceteze neîntârziat, pronunțându-se pentru rezolvarea problemelor divergente potrivit normelor stabilite în comun la Constatările din 1957 și 1960 cu privire la relațiile dintre partidele comuniste.

La 4 februarie 1964, ziarul „Jenminjibao” și revista „Hunji” au publicat un articol polemic, în care, afirmându-se că istoria demonstrează că „mișcarea clasei muncitoare internațională are tendința să se împartă în două”, se tragea concluzia că această teză este valabilă și pentru mișcarea comunistă contemporană. Declarat că în mișcarea comunistă au luat extindere revizionismul și oportunistul articolul susținea că „atât pe plan internațional cit și în fiecare țară în parte, oriunde oportunistul și revizionismul fac ravagii, o sciziune devine inevitabilă în rîndurile proletariatului” și că „unitatea, lupta și chiar sciziunile, precum și o unitate nouă pe o bază nouă — aceasta este dialectica dezvoltării mișcării clasei muncitoare internațională”.

La 13 februarie 1964, C.C. al P.C.U.S. ne-a adus la cunoștință că a hotărât să dea publicității materialele planarei sale privind divergențele cu P. C. Chinez; exprimînd părerea potrivit căreia capăt o tot mai mare actualitate convocarea Constatărilor reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, C.C. al P.C.U.S. preconiza o „răspostă colectivă din partea partidelor marxist-leniniste” față de concepțiile și acțiunile conducătorilor P. C. Chinez.

Toate acestea ne-au provocat o mare îngrijorare, întrucît agravau pericolul sciziunii care amenință mișcarea comunistă internațională.

Considerînd că este datorită fiecărui partid de a face tot ce este cu putință pentru a înlătura acest pericol, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a hotărât să adreseze Comitetului Central al P.C.U.S. și Comitetului Central al P.C. Chinez o propunere de încetare imediată a polemicii publice. Astfel, la 14 februarie 1964, în timpul lucrărilor planarei Comitetului Central al P.C.U.S., Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a adresat acestuia un apel tovarășesc insistînd, de a nu publica materialele planarei privind divergențele cu P.C. Chinez. Concomitent, Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Român s-a adresat Comitetului Central al P.C. Chinez cu același apel insistînd de a pune capăt neîntârziat polemicii publice, propunînd totodată tovarășilor chinezi o întîlnire între reprezentanții conducătorilor superioare ale celor două partide pentru a discuta problema unității lagărului socialist și a mișcării comuniste mondiale.

Comitetul Central al P.C.U.S. ne-a răspuns în aceeași zi că, ținînd seama de intervenția P.M.R., a hotărât să amîne publicarea materialelor planarei și că se va abține de la publicarea de materiale polemice, dacă tovarășii chinezi vor înceta și ei polemica publică.

În ziua de 17 februarie 1964, Comitetul Central al partidului nostru a primit o scrisoare din partea tovarășului Mao Tze-dun, care arăta că C.C. al P.C. Chinez este de acord cu o întîlnire între reprezentanții conducătorilor superioare ale Partidului Comunist Chinez și Partidului Muncitoresc Român și invita în acest scop în China o delegație a partidului nostru. De asemenea, ni s-a comunicat că, dacă Partidul Muncitoresc Român a hotărât să trimită curînd în China delegația sa, Comitetul Central al P.C. Chinez poate temporar să nu dea publicității materiale polemice.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a informat și celelalte partide frățеști despre demersul întreprins, împărtășindu-le părerea că este necesar, în interesul găsirii căilor și metodelor pentru asigurarea unității, ca toate partidele comuniste și muncitorești să interzică polemica publică; în același timp, ne-am exprimat speranța că propunerile și poziția partidului nostru vor găsi înțelegere și sprijin.

În răspunsurile ce ne-au fost transmise, numeroase partide frățеști au salutât inițiativa Partidului Muncitoresc Român și au apreciat-o ca deosebit de utilă, declarînd că ea se bucură de asentimentul lor.

În Republica Populară Chineză, delegația partidului nostru a avut convorbiri cu delegația Partidului Comunist Chinez și cu tovarășul Mao Tze-dun. S-au discutat, cu deplină sinceritate și în spirit tovarășesc, situația creată în mișcarea comunistă și muncitorească internațională, precum și probleme de interes comun pentru cele două partide și țări. Schimbul de păreri a permis părților să-și cunoască reciproc, mai bine, punctele de vedere.

Obiectivul fundamental al delegației P.M.R. a fost obținerea acordului asupra unei încetări imediate a polemicii publice. Tovarășii chinezi au declarat că se poate pune capăt polemicii

publice numai după ce, prin discuții bilaterale și multilaterale, se va ajunge la o înțelegere asupra condițiilor de încetare a acesteia. După părerea lor, pînă atunci polemica trebuie să continue, iar între timp pot avea loc convorbiri bilaterale între P. C. Chinez, P.C.U.S., precum și alte partide frățеști.

Ca urmare a acțiunii Partidului Muncitoresc Român, polemica publică a fost întreruptă alit de P.C.U.S. cit și de P.C. Chinez, întrerupere care a durat timp de aproape o lună. Încurajată de acest fapt, precum și de ecoul pozitiv pe care l-a avut în mișcarea comunistă, delegația partidului nostru a propus C.C. al P.C. Chinez ca, cel puțin în perioada discutării condițiilor de încetare a acesteia, cele două părți să se abțină în continuare de la publicarea de materiale polemice. Această propunere nu a fost însă acceptată, tovarășii chinezi reafirmînd părerea lor că discuțiile pot avea loc și în timp ce se desfășoară polemica publică.

Răspunzînd invitației Partidului Muncii din Coreea, delegația partidului nostru a făcut o scurtă vizită în Republica Populară Democrată Coreeană. În cadrul schimbului de păreri avut cu tovarășul Kim Ir Sen și cu alți conducători ai Partidului Muncii din Coreea, delegația noastră a informat despre convorbirile purtate la Pekin și a expus poziția Partidului Muncitoresc Român în probleme de interes comun între cele două partide și țări ale noastre, solidarității lagărului socialist și unității mișcării comuniste mondiale.

După încheierea vizitei în China și Coreea, la întoarcerea spre țară, delegația noastră a avut în Uniunea Sovietică, la propunerea C.C. al P.M.R., convorbiri cu tovarășul Hrușciov și cu alți conducători ai P.C.U.S. în problema unității țărilor socialiste și a mișcării comuniste mondiale. În cursul întîlnirilor, desfășurate într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, delegația noastră l-a informat pe tovarășii sovietici despre convorbirile purtate în China și Coreea și a exprimat din nou punctul de vedere al partidului nostru în problema încetării complete a polemicii publice.

Tovarășii sovietici au declarat că, deoarece partea chineză a redeschis polemica, ei sînt nevoiți să dea publicității raportul la plenară în problema divergențelor. În urma convorbirilor avute, tovarășii sovietici au căzut de acord să amîne publicarea raportului declarînd că, dacă în urma unui nou demers al nostru, tovarășii chinezi vor fi de acord să înceteze polemica, partea sovietică este gata să procedeze în același fel și să nu reînceapă publicarea de materiale polemice.

În perioada cînd acțiunea partidului nostru era în curs, am fost informați despre un schimb de scrisori între C.C. al P.C. Chinez și C.C. al P.C.U.S. în care ambele partide — cu toate deosebirile de vederi asupra modului de abordare a problemei încetării polemicii, a termenelor preconizate și a altor măsuri — se pronunțau pentru continuarea convorbirilor dintre ele și pentru constituirea unei comisi în vederea pregătirii Constatărilor reprezentanților tuturor partidelor comuniste și muncitorești. După părerea noastră, aceste elemente comune pot constitui puncte de plecare pentru o acțiune în favoarea normalizării relațiilor din mișcarea comunistă.

După ce a ascultat Darea de seamă a delegației partidului nostru, Biroul Politic al Comitetului Central a luat hotărîrea să întreprindă o nouă acțiune pentru salvagardarea unității mișcării comuniste, propunînd Comitetului Central al P.C.U.S. și Comitetului Central al P.C. Chinez ca aceste două partide, împreună cu Partidul Muncitoresc Român, să adreseze în comun un Apel către toate partidele comuniste și muncitorești.

La 25 martie 1964, Comitetul Central al P.M.R. a trimis Comitetelor Centrale ale P.C.U.S. și P.C. Chinez proiectul Apelului; am menționat că în cazul acordului de principiu al ambelor partide cu acest demers, proiectul de Apel ar putea fi discutat și definitivat la o întîlnire a reprezentanților celor trei partide, urmînd ca pînă la definitivare atît unii, cit și alții să se abțină sub orice formă de la polemica publică.

La această propunere am primit răspuns numai din partea Comitetului Central al P.C.U.S. care, în scrisoarea sa din 28 martie 1964, ne-a comunicat că „în general C.C. al P.C.U.S. este de acord cu proiectul de Apel către partidele frățеști pregătît de C.C. al P.M.R. Dacă și C.C. al P.C. Chinez va avea o atitudine pozitivă față de propunerea dv. privind încetarea imediată a polemicii sub orice formă și va fi de acord cu propunerea privind Apelul comun al P.C.U.S., P.C. Chinez și P.M.R. către toate partidele comuniste și muncitorești, noi sîntem de acord să trecem imediat la examinarea proiectului de Apel pentru a elabora împreună textul său definitiv”.

La 31 martie 1964, presa chineză a publicat un nou articol redacțional al ziarului „Jenminjibao” și revistei „Hunji”.

La 3 aprilie 1964, presa sovietică a dat publicității materialele planarei C.C. al P.C.U.S. din februarie 1964.

Polemica publică, la care participă numeroase partide frățеști, se desfășoară cu intensitate crescîndă. În mișcarea comunistă internațională s-a creat o situație deosebit de gravă. Se ridică problema perspectivelor acestei situații în cazul că nu se va pune capăt polemicii publice și ea va continua să încordeze raporturile între partidele comuniste și muncitorești, între statele socialiste, între popoarele acestor state, mărînd pericolul sciziunii în mișcarea comunistă mondială, în lagărul țărilor socialiste.

Examinînd această stare de lucruri, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român consideră necesar să-și expună mai pe larg punctul de vedere asupra principalelor probleme ale vieții sociale contemporane și ale dezvoltării mișcării comuniste și muncitorești internaționale, precum și asupra căilor de salvagardare a unității acesteia.

logice care să nu fie profund înfrîurită de existența sistemului mondial socialist.

În prezent se afirmă mai puternic ca oricînd rolul istoric al clasei muncitoare ca cea mai înaintată forță a societății, rolul partidelor comuniste și muncitorești ca avangardă a maselor largi populare în lupta pentru socialism și pace.

Transformările înnoitoare din lumea contemporană își găsesc o puternică expresie în avîntul mișcării de eliberare națională și în prăbușirea sistemului colonial, în lupta noilor state independente pentru consolidarea suveranității lor, pentru pace și dezvoltare economică și socială.

O amploare fără precedent a luat mișcarea de luptă pentru preîntîmpinarea războiului termonuclear și asigurarea păcii.

Restringerea sferelor de acțiune a imperialismului ca rezultat al dezvoltării tuturor acestor forțe a determinat ascuțirea contradicțiilor economice, politice și sociale în lumea capitalistă. Deși chiar în condițiile adîncirii crizei sale generale, capitalismul dispune încă de posibilități de a înfăptui progrese în domeniul științei și tehnicii și de a realiza creșteri de producție în unele țări sau ramuri economice, capacități importante de producție rămîn nefolosite, se accentuează continuu fenomenele de instabilitate a economiei capitaliste. Concentrarea capitalurilor atît pe plan intern cit și internațional, crearea de mari uniuni monopoliste, creșterea atotputerniciei lor în viața de stat ascut antagonismele de clasă, contradicția dintre interesele monopolurilor și cele ale întregii națiuni.

Este izbitor decalajul dintre grupul de țări capitaliste înaintate din punct de vedere economic și numeroasele țări slab dezvoltate. Dacă astăzi există la ordinea zilei o problemă a țărilor slab dezvoltate, ea se datorește imperialismului, politicilor coloniale care a creat această stare de lucruri, exploatarea resurselor țărilor slabe, împiedicînd crearea în aceste țări a unei industrii naționale dezvoltate, frîmînd progresul lor. Lupta dusă sub forme diferite de aceste țări pentru înlăturarea urmărilor dominației coloniale creează noi contradicții în cadrul lumii capitaliste.

Se accentuează contradicțiile între marile uniuni monopoliste, între principalele puteri imperialiste, lupta dintre ele pentru surse de materii prime, pentru piețe și sfere de investiții, pentru poziții dominante în alianțele militare imperialiste.

Formarea de organizații economice interstatuale sau de organisme suprastatale de genul „Pieței comune”, „Comunității Cărbunelui și Oțelului” și altele duc la intensificarea contradicțiilor interimperialiste, știrbind suveranitatea țărilor membre mai mici sau mai slabe. Se intensifică contradicțiile în cadrul Pieței comune, în special între principalele puteri membre; între țările acestei grupări și alte state capitaliste; între țările vest-europene și S.U.A. În acest ghem de contradicții

Pacea este năzuința arzătoare a întregii omeniri. În fața primejdiei grave pe care ar reprezenta-o pentru toate popoarele un nou război mondial ce ar atrage după sine calamități și suferințe incomparabile cu cele din trecut, războaie, mase populare din cele mai largi, forțe politice și sociale de pe toate continentele s-au ridicat la luptă pentru a salvagarda și întări pacea.

Cel mai important rezultat obținut în ultimii ani în această luptă constă în faptul că pacea a fost menținută și s-a conturat un început de destindere în viața internațională. Întîmpină o tot mai mare împotrivire acțiunile cercurilor militariste agresive; în opinia publică mondială adepții războiului, promotorii încordării și al cursei înarmărilor cunosc o izolare crescîndă. Chiar și în cercuri conducătoare din țările capitaliste se manifestă apăsătoare realitate, tendințe spre normalizarea relațiilor internaționale, spre evitarea evoluției evenimentelor în direcția unei conflagrații mondiale.

Pentru comuniști este absolut evident că natura agresivă și reactivă a imperialismului a rămas aceeași, că atîta timp cit el va dăinui, se va menține și terenul pentru războaie agresive. Cercurile extremiste, militariste nu renunță la ideea de a modifica cursul istoriei, care le este nefavorabil, de a înăbuși lupta de eliberare a popoarelor, folosind în acest scop orice mijloace, inclusiv armele.

O analiză științifică în scopul stabilirii unei politici juste nu se poate limita însă la constatarea caracteristicilor imperialismului, ci trebuie să țină seama de faptul hotărîtor că, deși esența acestuia nu s-a schimbat, s-a modificat radical raportul de forțe în favoarea păcii.

Imperialismului i se opune forțe uriașe, în continuă creștere: comunitatea țărilor socialiste, cu gigantica sa putere materială, clasa muncitoare din țările capitaliste, mișcarea de eliberare națională, statele care și-au dobîndit recent independența, largă mișcare pentru apărarea păcii. Mobilizarea tuturor acestor forțe, unirea lor în cel mai larg front, lupta lor hotărîtă fac ca imperialismul să nu mai poată acționa după bunul său plac pe arena internațională, pot zădărnici încercările cercurilor imperialiste de a arunca omenirea într-un nou război mondial, pot impune și consolida pacea. Comuniștii consideră drept misiunea lor istorică nu numai lichidarea exploatarei pe scară mondială, ci și izbăvirea omenirii, încă în epoca actuală, de coșmarul unui nou război mondial și își consacră capacitatea și energia înlăturării acestei nobile misiuni.

Fără îndoială că existența armelor racheto-nucleare nu schimbă și nu poate schimba natura raporturilor între clasele antagoniste, legile luptei de clasă și ale dezvoltării societății pe calea progresului. Dar nu se poate nesocoti faptul că apariția, dezvoltarea și acumularea armelor nucleare au produs schimbări esențiale în modul de ducere a războiului, precum și în amploarea efectelor distructive pe care acestea le-ar avea pe întregă omenire. O conflagrație mondială în care inevitabil s-ar folosi armele nucleare, ar duce la distrugerea unor țări și popoare întregi, beligerante sau nebeligerante, la transformarea în ruine a principalelor centre ale producției și culturii, la exterminarea a sute de milioane de oameni, ar crea o gravă primejdie biologică pentru specia umană, pentru viața pe pămînt.

Sporirea continuă a forței de distrugere a armamentelor confirmă previziunile lui Engels și Lenin cu privire la urmările perfecționării în sfera tehnicii militare. Astfel, F. Engels sublinia că „potrivit legilor interne ale mișcării dialectice, militarismul, ca orice alt fenomen istoric, pierde pe urmele consecințelor proprii sale dezvoltări”. Iar Lenin arăta, încă în 1918, că dezvoltarea cu pași repezi a tehnicii militare contribuie din ce în ce mai mult la agravarea caracterului distrugător al războiului și își exprima convingerea că va veni o vreme cînd războiul va deveni atît de distrugător încît va fi în general imposibil.

Conștiente de marea răspundere ce le revine pentru viitorul omenirii, partidele comuniste consideră de dator la să dezvăluie proporțiile reale ale primejdiei războiului termonuclear pentru a mobiliza și a ridica la luptă hotărîtă clasa

Statele Unite ale Americii încearcă să-și mențină pozițiile de forță conducătoare a lumii capitaliste, în timp ce în sens contrar acționează tendințele altor state imperialiste, care caută să lase de sub tutela S.U.A.

Ca una din trăsăturile adîncirii crizei generale a capitalismului, se intensifică tendința spre restrîngerea democrației burgheze și se manifestă pronunțat criza ideologiei capitaliste care, cu toate vasele mijloace de influențare de care dispune, nu reușește să stăvilească forța de atracție, în continuă creștere, a ideilor socialismului.

La întrebarea care este conținutul principal al epocii noastre și care sînt factorii hotărîtori, principalele forțe motrice ale dezvoltării mondiale, viața impune un singur răspuns: **conținutul principal al epocii actuale este trecerea de la capitalism la socialism**; în prezent conținutul, direcția și particularitățile principale ale dezvoltării istorice a societății omenestii sînt determinate de sistemul mondial socialist, de forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru transformarea socialistă a societății.

Clarificarea problemelor legate de aprecierea epocii contemporane și a principalelor ei caracteristici are o deosebită însemnătate principială și practică. Pe baza înțelegerii juste a cadrului social-istoric în care își desfășoară activitatea, a stadiului evoluției sociale, a aprecierii corecte a forțelor de clasă din fiecare țară și a raportului de forțe de pe arena mondială, partidele comuniste își elaborează o strategie și o tactică justă, își stabilesc obiective de luptă realiste.

Marx, Engels, Lenin acordau cea mai mare însemnătate studiilor aprofundate a condițiilor istorice concrete și cereau comunistilor să analizeze transformările ce apar în cursul evoluției sociale pentru a trase pe această bază concluzii teoretice și practice corespunzătoare.

Există astăzi condiții internaționale mai favorabile ca oricînd desfășurării luptei pentru eliberarea socială și națională a popoarelor, pentru pace și socialism. Polemica publică ascuțită din mișcarea comunistă împiedică folosirea din plin a acestor condiții, diminuează rolul și influența sistemului mondial socialist, abate partidele comuniste și muncitorești de la sarcinile lor majore, dăunează unității de luptă a clasei muncitoare internaționale și a mișcării de eliberare națională, dezorientează masele.

Așa cum sublinia Declarația Constatărilor din 1960, în zilele noastre se impune ca o necesitate obiectivă unirea într-un singur torent, într-un unic suvoi, a tuturor forțelor revoluționare și curentelor progresiste ale contemporaneității. Coeziunea lor strînsă, acțiunea lor unită constituie factorul hotărîtor al victoriei asupra imperialismului, al triumfului cauzei socialismului, eliberării naționale și păcii în lumea întreagă.

III. Apărarea păcii, cauza vitală a întregii omeniri

muncitoare internațională, forțele revoluționare, popoarele lumii întregi în scopul de a bara drumul războiului.

Miliînd pentru salvagardarea păcii, țările socialiste manifestă vigilență neslăbită, întăresc capacitatea lor de apărare pentru a putea da riposta cuvenită oricărui agresor. În această privință, o uriașă însemnătate are existența giganticei forțe racheto-nucleare făurită de Uniunea Sovietică și pusă în slujba securității țărilor socialiste și a păcii.

Dîndu-și seama de riscurile unui conflict nuclear pentru propriile lor țări, cercuri politice influente din Occident se pronunță pentru renunțarea la război ca mijloc de reglementare a problemelor internaționale, pentru o politică rațională.

O răspundere deosebită pentru menținerea și consolidarea păcii revine marilor puteri, în special celor care posedă arma nucleară. Dar nici un stat, mare sau mic, nu poate fi scutit de răspundere pentru asigurarea păcii. Fiecare stat are îndatorirea sfîntă să militeze activ, neobosit, aducîndu-și propria contribuție la slăbirea încordării internaționale și la rezolvarea problemelor interstatuale pe calea tratativelor.

La baza politicii externe a statelor socialiste se află principiul coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite. Acest principiu presupune rezolvarea problemelor internaționale litigioase pe calea tratativelor, fără a se recurge la război, pe baza recunoașterii dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, respectării suveranității și integrității teritoriale a statelor, deplinei egalități, neamestecului reciproc în treburile interne.

Coexistența pașnică între state cu orînduirii sociale diferite nu înseamnă abandonarea politicii de clasă, nu se referă la raporturile între clasele antagoniste, între exploatarea și exploatați, între popoarele asuprite și asupritorii lor, nu înseamnă încetarea luptei dintre ideologia burgheză și ideologia socialistă. În condițiile coexistenței pașnice au continuat să se întărească forțele sistemului socialist mondial, să se dezvolte lupta clasei muncitoare din țările capitaliste, mișcarea de eliberare națională.

Politica de coexistență pașnică promovată de țările socialiste constituie unul din principalele izvoare ale prestigiului și prețurii de care se bucură socialismul în lumea întreagă, stă la temelia succeselor obținute pînă acum pe linia menținerii și consolidării păcii. Partidul Muncitoresc Român, poporul nostru dau o înaltă apreciere activității perseverente a Uniunii Sovietice, inițiativelor și propunerilor ei îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, reglementarea pe calea tratativelor a problemelor internaționale litigioase, spre asigurarea unei păci trănice.

Așa cum a dovedit experiența, oamenii de stat, renunțînd la limbajul amenințărilor, manifestînd realism, înțelepciune, răbdare și perseverență, pot găsi prin tratative soluții reciproce acceptabile în cele mai complexe și spinoase probleme ale relațiilor interstatuale. A purta în acest mod tratative cu oricare dintre țările capitaliste în scopul rezolvării problemelor litigioase și îmbunătățirii relațiilor între state nu înseamnă cîtuși de puțin abdicarea de la principii, ci înseamnă slujirea intereselor păcii.

Metoda tratativelor în relațiile internaționale cere să se depună eforturi stăruitoare, să se manifeste elasticitate, să se țină seama de contradicțiile din lumea capitalistă, de existența acelor cercuri care apreciază lucid actualul raport de forțe pe arena mondială, să se folosească această situație pentru a obține o izolare a cercurilor ultrareacționare, promotoare ale încordării internaționale. O actualitate deosebită au în această privință recomandările lui Lenin: „...nu ne este indiferent — arăta el în 1922 — dacă avem de-a face cu acei reprezentanți ai taberei burgheze care tind să soluționeze problema prin război, sau cu aceia dintre reprezentanții ei care tind spre pacifism, oricît de defectuos ar fi acest pacifism și oricît de puțin ar rezista el, privit prin prisma comunismu-

(Continuare în pag. 2-a)

II. Epoca noastră, epoca trecerii de la capitalism la socialism

Analiza realităților contemporane scoate în evidență uriașele transformări social-economice petrecute în lume, schimbarea raportului de forțe în favoarea socialismului, în primul rînd ca rezultat al formării sistemului mondial socialist.

Victoria noii orînduirii sociale într-un șir de state, cuprînzînd o treime a populației globului pămîntesc, a produs o spîrtură imensă în frontul imperialismului, a creat condiții noi, în-

comparabil mai favorabile luptei popoarelor pentru realizarea aspirațiilor lor de libertate și progres, a adus într-un stadiu nou întregul proces revoluționar mondial de trecere a omenirii de la capitalism la socialism. Astăzi nu există domeniul al evoluției societății, al vieții politice, economice și sociale, problemă a relațiilor de clasă din țările capitaliste, a mișcării de eliberare națională, a relațiilor internaționale și a luptei ideo-

DECLARAȚIE

cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale

(Urmare din pag. a 1-a)

Iul, fie și unei umbre de critică". În relațiile sale cu țările capitaliste, țara noastră se călăuzește după aceste înțelepte indicații leniniste, pronunțându-se cu consecvență pentru rezolvarea problemelor litigioase dintre state pe calea tratatelor.

Dezvoltarea comerțului, a relațiilor economice pe baza avantajelor reciproce, precum și extinderea legăturilor tehnico-stiințifice, a schimburilor culturale reprezintă un mijloc deosebit de important pentru promovarea coexistenței pașnice între state cu orânduri sociale diferite, pentru îmbunătățirea climatului internațional, realizarea destinderii și întărirea păcii în lume.

După cum este cunoscut, adepții „războiului rece” au practicat vreme destul de îndelungată o politică de embargo și discriminări în relațiile comerciale cu țările socialiste, cu intenția de a frâna dezvoltarea lor. Dar această politică de îngustare a relațiilor economice nu numai că nu a izbutit să împiedice mersul înainte al țărilor socialiste, ci s-a întors împotriva inițiatorilor ei, prin efectele negative produse de încălcarea necesităților obiective ale dezvoltării relațiilor economice mondiale. Oamenii de afaceri din Occident, chiar și anumite cercuri economice din S.U.A., manifestă un interes crescând pentru dezvoltarea schimburilor comerciale cu țările socialiste.

Dezarmarea generală și totală este un obiectiv important al luptei pentru pace. Idee cu adine răsunet în masele largi, problema dezarmării a fost pusă de mult de către conducătorii proletariatului ca o lozincă de luptă a partidului clasei muncitoare. Încă în deceniul al nouălea al secolului trecut Engels arăta: „În toate țările, păturile largi ale populației, asupra cărora apăsă aproape în exclusivitate obligația de a furniza masa soldaților și de a plăti cea mai mare parte din impozite, cheamă la dezarmare”. Propuneri privind reducerea generală a armamentelor și dezarmarea generală au fost prezentate pentru prima oară, din indicația lui Lenin, de către statul sovietic, la Conferința de la Geneva, din 1922. Ele și-au găsit continuarea și dezvoltarea în propunerile de dezarmare generală și totală susținute de delegația sovietică la Liga Națiunilor între anii 1927—1932.

Problema dezarmării se pune astăzi cu o mai mare acuitate datorită primejiei pe care o reprezintă armele moderne, precum și enormei risipe de mijloace materiale pe care o implică înarmarea. După atrețirile O.N.U., pentru acumularea de arme de distrugere și întărirea unor imense forțe armate, se cheltuiesc anual 120 miliarde de dolari, sumă care ar putea fi folosită pentru lichidarea înapoierii economice a unui mare număr de țări, a analfabetismului și bolilor, pentru îmbunătățirea vieții tuturor popoarelor.

Pentru omenire ar avea o importanță istorică adoptarea programului de dezarmare generală și totală, preconizat de Uniunea Sovietică și susținut de celelalte țări socialiste și de alte state iubitoare de pace, program care prevede interzicerea și înecutarea producției oricărei gen de arme, inclusiv cea atomică, cu hidrogen, chimică, bacteriologică, distrugerea stocurilor, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la frontieră, lichidarea tuturor bazelor militare de pe teritorii străine, desființarea tuturor forțelor armate.

Cercurile monopoliste cele mai agresive, profitatoare ale curselor înarmării, se opun cu înverșunare oricărei măsuri în direcția dezarmării și destinderii încordărilor. Lupta pentru pace, pentru dezarmare are un profund caracter antiimperialist, mobilizează și unește masele largi populare, popoarele lumii tocmai împotriva cercurilor agresive ale imperialismului, împotriva celor mai reacționare forțe din societatea contemporană.

Așa cum se arată în Declarația Consfățuirii din 1960, „lupta trebuie dusă cu o amploare crescândă, urmărind cu perseverență rezultate reale: interzicerea experiențelor cu arme nucleare și a fabricării acestor arme, lichidarea blocurilor militare și a bazelor militare de pe teritorii străine, reducerea considerabilă a forțelor armate și a armamentelor, netezindu-se astfel calea spre dezarmarea generală”. Pe aceste cale trebuie înaintat cu perseverență, adoptându-se orice măsuri de natură să favorizeze destinderea, să apropie rezolvarea problemei dezarmării.

În acest sens apreciem însemnătatea Tratatului de la Moscova privind interzicerea experiențelor cu arme nucleare în atmosferă, în cosmos și sub apă — semnat, printre primele state, de către R. P. România. Încheierea lui constituie un succes al acțiunii desfășurate de forțele păcii pentru a se pune capăt contaminării aerului și apei în urma radiațiilor, care periclitau de pe acum sănătatea și viața oamenilor, întărește hotărârea popoarelor de a lupta cu și mai mare energie pentru lichidarea oricăror experiențe nucleare, pentru interzicerea armelor atomice, pentru înlăturarea dezarmării. Deși nu rezolvă problemele majore ale primăverii războiului, însemnătatea tratatului constă în faptul că el a contribuit la o anumită înșeninare a atmosferei internaționale, încheierea sa demonstrând că problemele internaționale litigioase pot fi rezolvate pe calea tratatelor. Iată de ce considerăm nejust să se califice acest tratat ca un act de trădare a intereselor popoarelor din țările lagărului socialist, o mare înșelătorie sau o expresie a alierii cu forțele războiului împotriva forțelor păcii, a alierii cu imperialismul împotriva socialismului.

Republica Populară Română promovează o politică de dezvoltare a legăturilor de prietenie și colaborare frățească cu toate țările socialiste, de întărire continuă a unității lagărului socialist, de solidaritate și sprijinire hotărâtă a mișcării de eliberare a popoarelor, de dezvoltare a relațiilor de colaborare cu țările cu altă orânduire social-politică, pe baza principiilor coexistenței pașnice. Unindu-și eforturile cu celelalte țări socialiste, cu toate forțele păcii și progresului, țara noastră militează neabătut pentru destinderea internațională, zădărnicierea acțiunilor cercurilor agresive, înlăturarea dezarmării, pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Sintem pentru desființarea oricăror blocuri militare și, ca o măsură tranzitorie în acest sens, ne declarăm pentru încheierea unui pact de neagresiune între Organizația Tratatului de la Varșovia și Pactul Atlanticului de Nord.

Țara noastră se pronunță în favoarea creării de zone demilitarizate cu un mijloc de slăbire a primejiei de război. Susținem proiectele pentru înființarea unor astfel de zone în Europa Centrală și de Nord, America Latină, Africa, zona Pacificului și în alte regiuni ale lumii și depunem eforturi perseverente pentru transformarea Balcanilor într-o zonă fără arme nucleare, o zonă a păcii și colaborării internaționale.

Considerăm că lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin încheierea Tratatului de pace german ar avea o mare însemnătate pentru eliminarea primejiei din care le creează la adresa păcii în Europa cercurile revanșarde.

Aprecind rolul ce revine Organizației Națiunilor Unite în asigurarea păcii și dezvoltarea colaborării internaționale, România subliniază necesitatea ca această organizație să devină o adevărată universală și, în acest scop, se pronunță consecvent pentru restabilirea neîntârziată a drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U.

Cheșgia victoriei cauzei păcii stă în unitatea țărilor socialiste — forța de bază a luptei pentru pace, în unitatea partidelor comuniste și muncitorești — avangarda acestei lupte. Este o sarcină arătoare a țărilor socialiste, a partidelor frățești de a nu admite nimic ce ar putea duce la slăbirea forțelor păcii, de a milita pentru unirea strânsă a tuturor acestor forțe într-un uriaș front de luptă, de a le mobiliza la noi acțiuni hotărâte pentru asigurarea păcii.

IV. Sistemul mondial socialist, factor determinant al dezvoltării istorice

Influența determinantă exercitată de sistemul mondial socialist asupra dezvoltării istorice este indisolubil legată de forța pe care el o constituie pe toate planurile — economic, politic și social.

Pe plan economic, datorită ritmurilor rapide de dezvoltare industrială, mai înalte decât cele din lumea capitalistă, ponderea sistemului mondial socialist în producția industrială mondială a crescut de la 20 la sută în 1950 la 38 la sută în 1963.

În Uniunea Sovietică se realizează cu succes construcția desfășurată a comunismului; avântul forțelor de producție își găsește expresie în ocuparea și depășirea sarcinilor planului septenl; U.R.S.S. ocupă primul loc din lume în ce privește volumul producției la o serie de produse industriale; se înfăptuiește un vast program de dezvoltare a agriculturii. Remarcabile rezultate au fost obținute pe țărm tehnico-stiințific și cultural, în creșterea bunăstării poporului.

În R. P. Chineză, ca rezultat al eforturilor depuse în perioada celor două planuri cincinale, s-a creat baza industrializării socialiste a țării. În cursul anului 1963 au fost obținute succese însemnate în creșterea producției industriale și agricole, în dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea continuă a vieții celor ce muncesc.

Realizări importante au obținut și celelalte țări socialiste în domeniul economiei și culturii, științei și tehnicii; mai multe țări socialiste, între care și România, au intrat în etapa desăvârșirii construcției socialiste.

Înființarea unei opere atât de vaste cum este construirea societății noi impune soluționarea a numeroase probleme complexe; în rezolvarea acestora pot să apară greutăți, să aibă loc greșeli, dar ceea ce este caracteristic evoluției țărilor socialiste sînt marile succese în înflorirea economiei și culturii, în dezvoltarea continuă a orândurii sociale și de stat.

Correspunzător schimbărilor petrecute în baza economică, s-au produs adînci transformări în structura socială a acestor țări, s-a format o societate nouă, s-au întărit alianța clasei muncitoare cu masele țărănimii și conducerea clasei muncitoare, unitatea moral-politică a poporului. Acumulînd o bogată experiență, partidele comuniste și muncitorești constituie forța politică conducătoare a societății. Se dezvoltă democrația socialistă, puterea populară și-a dovedit trîncina.

Prin rezultatele pe care le obțin, țările socialiste demonstrează că socialismul lichidează tarele, inegalitățile și contradicțiile inerente capitalismului, făurește o orînduire socială dreaptă, superioară, creează condițiile unei înalte productivități a muncii în neîntreruptă creștere, asigură dezvoltarea continuă și folosirea deplină a mijloacelor tehnice și științifice create de genul uman, are ca țel fundamental satisfacerea maximă a nevoilor materiale și spirituale mereu crescînde ale celor ce muncesc.

Designor, o analiză obiectivă nu poate face abstracție de faptul că majoritatea țărilor în care a învins socialismul au pornit de la un nivel economic coborît. Drumul pe care l-au străbătut într-un răstimp istoric scurt, succesele însemnate obținute în opera de industrializare, continua micșorare a decalajului față de țările capitaliste înaintate arată că numai socialismul deschide tuturor popoarelor posibilități de progres rapid. Aceste rezultate contrastază izbitor cu dezvoltarea inegală și cu instabilitatea caracteristice economiei țărilor capitaliste, cu incapacitatea sistemului capitalist de a scoate din starea de înapoiere economică și culturală țările slab dezvoltate — care constituie covârșitoarea majoritate a lumii capitaliste.

Realizările țărilor socialiste și perspectivele spre care ele se îndreaptă au un puternic ecou internațional, însuflețesc masele oamenilor muncii din țările capitaliste la lupta revoluționară, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, pentru răsturnarea domniei capitalului și instaurarea puterii celor ce muncesc, constituie un îndemn la transformarea socialistă a societății. Se confirmă prezviunea lui Lenin care, încă de la apariția primului stat socialist, sublinia importanța întrecerii istorice dintre capitalism și socialism.

Construirea noii societăți este opera istorică a poporului din

Planul de stat este unic și indivizibil, din el nu se pot extrage părți sau secțiuni care să fie transferate în afara statului. Conducerea economiei naționale în ansamblu nu este posibilă dacă problemele conducerii unor ramuri sau întreprinderi sînt scoase din competența partidului și guvernului țării respective și trecute unor organe extrastatale.

Uneori formele de conducere economică suprapusă de natura celor sus-amintite sînt prezentate ca derivind din cuvintele lui Lenin despre „tendința de a crea o singură economie mondială, reglementată după un plan general de către proletariatul aparținînd tuturor națiunilor, tendință care apare destul de clar chiar în capitalism și care, fără îndoială, urmează să fie dezvoltată și să fie desăvîrșită în întregime în socialism”.

Această prezentare nu ține însă seama de faptul că Lenin s-a referit la o problemă a epocii socialismului victorios în întreaga lume cînd „planul general” al unei „singure economii mondiale” va fi opera proletariatului „aparținînd tuturor națiunilor”.

Chiar atunci cînd socialismul va învinge pe plan mondial sau cel puțin în majoritatea țărilor, diversitatea particularităților acestor țări, a deosebirilor naționale și statale care, așa cum arăta Lenin, se vor menține vreme îndelungată și după victoria proletariatului pe scară mondială, vor face extrem de complexă găsirea formelor de organizare a colaborării economice. Care vor fi atunci aceste forme, care vor fi metodele concrete de colaborare — aceasta o va arăta viața, experiența. Stabilirea de pe acum a acestor forme, legate de crearea economiei mondiale unice, problemă a unei alte etape istorice, este lipsită de o bază reală.

Tendința spre formarea economiei mondiale unice arătată de Lenin este un factor obiectiv în dezvoltarea societății, care se manifestă și în condițiile de azi, dar acest factor nu poate acționa prin încălcarea legilor obiective caracteristice actualei etape în care se află sistemul economic mondial socialist, alcătuit din economii naționale ale unor țări suverane și independente.

Acesta este punctul de vedere al Partidului Muncitoresc Român în ce privește natura, în actuala etapă istorică, a relațiilor de colaborare economică dintre țările socialiste.

Fără îndoială, dacă unele țări socialiste găsesc potrivit să adopte în relațiile directe dintre ele forme de colaborare deosebite de cele convenite unanim în C.A.E.R., aceasta este o problemă care privește exclusiv aceste țări și pe care o pot hotărî numai ele, în mod suveran.

În actualele condiții, cînd în lume există 14 țări socialiste dintre care numai o parte sînt membre ale C.A.E.R., încît alcătuirea acestuia nu reflectă decît parțial configurația sistemului mondial socialist, un obiectiv care ar contribui la dezvoltarea colaborării economice între toate țările socialiste ar fi ca, împreună cu cele care în prezent nu fac parte din C.A.E.R., să se găsească cele mai bune căi pentru participarea la acesta a tuturor țărilor socialiste, să se asigure forme și metode de colaborare din cele mai largi, elastice, care să atragă și să înlesnească cuprinderea a noi și noi state, pe măsura desfășurării procesului revoluționar mondial. În acest fel C.A.E.R. ar răspunde în cel mai înalt grad intereselor creșterii forțelor economice a comunității socialiste, valorificării depline a avantajelor transformării socialismului într-un sistem mondial și asigurării unei trîncine baze materiale unității țărilor socialiste. Mai mult, noi considerăm că, și pentru țările care merg pe calea unei dezvoltări necapitaliste, trebuie găsite forme și metode de participare la activitatea C.A.E.R. în domeniile care le pot interesa.

În ceea ce-l privește, Partidul Muncitoresc Român se pronunță statornic pentru întărirea și lărgirea colaborării cu toate țările socialiste, pentru înlăturarea diviziunii internaționale socialiste a muncii pe întregul sistem economic socialist, ca necesitate obiectivă a dezvoltării acestui sistem.

Totodată, diviziunea internațională socialistă a muncii nu poate însemna izolarea țărilor socialiste de ansamblul relațiilor economice mondiale. Militînd pentru promovarea unor relații economice normale, reciproce, avantajoase, fără condiții politice, fără restricții și discriminări, Republica Populară Română, ca și celelalte state socialiste, își dezvoltă legăturile economice cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. Au o mare actualitate și se confirmă pe deplin cuvintele lui Lenin care arăta că „există o forță mai puternică decît dorința, voința și hotărîrea oricăruia dintre guvernele sau clasele ostile nouă; această forță o constituie relațiile economice mondiale generale, care le silesc să pășească pe această cale a stabilirii de legături cu noi”.

Transformarea socialismului într-un sistem mondial, creșterea puterii de către oamenii muncii într-un sir de state au pus în fața partidelor comuniste și muncitorești sarcina de a schimba radical nu numai relațiile sociale din cadrul național al țărilor lor, ci și de a organiza relațiile reciproce dintre aceste țări, a elabora norme de colaborări din cadrul unei mari comunități mondiale de state. Aceasta a apărut ca o problemă cu totul nouă, în care lipsea o experiență practică anterioară — și cu atât mai complexă cu cît ea privea țări înegale ca mărime, forță, grad de dezvoltare economică, politică și socială, pe lîngă deosebirile naționale și particularitățile istorice proprii.

Promovînd pe arena internațională un sistem de relații calitativ nou, fără precedent în istorie, partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste au așezat la baza acestor relații principiile independente și suveranității naționale, egalității în drepturi, avantajului reciproc, întrațurării tovarășești, neamestecului în treburile interne, respectării integrității teritoriale, principiile internaționalismului socialist.

Așa cum sublinia Declarația Consfățuirii din 1960 și cum a verificat pe deplin experiența istorică, aceste principii formează legea de mișcare, cheșgia dezvoltării întregului sistem socialist mondial. Ele s-au impus ca o necesitate obiectivă pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare, pentru asigurarea unității de acțiune și coeziunii unei comunități de state independente și egale în drepturi. Orice știrbe sau încălcare a lor nu poate decît să creeze surse de neînțelegeri și disensiuni.

Provoacă o mare îngrijorare faptul că actualele divergențe și polemica publică tot mai acuită din mișcarea comunistă și muncitorească internațională se răsfrîng în domeniul relațiilor dintre țările lagărului socialist. Sînt afectate relațiile economice, se reduc schimburile comerciale, se înrăutățesc relațiile politice reciproce, se creează o atmosferă de neîncredere și tensiune între țările respective, ceea ce slăbește unitatea și forța întregului sistem mondial socialist.

Interesele fundamentale ale tuturor popoarelor și ale tuturor țărilor socialiste, fără excepție, interesele mișcării comuniste și muncitorești mondiale, interesele supreme ale clasei muncitoare internațională și ale oamenilor muncii de pretutindeni impun normalizarea grabnică a relațiilor dintre țările

V. Mișcarea de eliberare națională, parte integrantă a procesului revoluționar mondial

În dezbaterile din cadrul mișcării comuniste și muncitorești internaționale, un loc important îl ocupă analiza rolului mișcării de eliberare națională în cadrul procesului revoluționar mondial. Prăbușirea sistemului de robie colonială sub lovitura revoluțiilor de eliberare națională este al doilea fenomen, ca importanță istorică, după formarea sistemului mondial socialist. În ultimele două decenii, peste un miliard și jumătate de oameni au scuturat lanțurile asupririi coloniale, au apărut peste 50 de state noi pe ruinele fostelor imperii coloniale. Partidele comuniste și muncitorești sînt unanime în a aprecia uriașă importanță a mișcării de eliberare națională ca una din marile forțe revoluționare ale contemporaneității, care contribuie la adîncirea contradicțiilor sistemului mondial capitalist, la accentuarea continuă a superiorității forțelor socialismului, democrației și păcii asupra forțelor imperialismului, reacțiunii și războiului, la schimbarea înfățișării lumii.

În lupta pentru înlăturarea năzuințelor de libertate și viață

socialiste. Partidul nostru consideră că, chiar dacă divergențele nu vor fi soluționate acum și, spre regretul profund al comunistilor, polemica publică va continua — relațiile interstatale între țările socialiste trebuie să reîntre pe făgașul lor normal. În aceasta partidul nostru vede o obligație imediată, arătoare a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările socialiste, mari sau mici, și cu guvernelor acestor țări, o îndatorire imperioasă față de propriul popor și față de toate popoarele.

În procesul dezvoltării lor istorice, țările socialiste s-au înfăptuit economic, politic și social, partidele comuniste și muncitorești din aceste țări s-au maturizat, a crescut capacitatea lor de a soluționa diversele probleme ale construcției interne și relațiilor internaționale ale țărilor lor. În evoluția sistemului socialist mondial, o dată cu creșterea forței și a influenței sale, cu dezvoltarea multilaterală a fiecărei țări socialiste, apar, în cadrul telurilor fundamentale comune, o diversitate de sarcini concrete, de la țară la țară. Este firesc ca statele socialiste, acționînd în spirit de unitate și solidaritate, acordîndu-și sprijin reciproc, să aibă inițiative, să se manifeste activ pe arena internațională, să întreprindă diverse acțiuni corespunzătoare problemelor și intereselor specifice ale fiecăreia, cît și intereselor generale ale comunității socialiste în ansamblu.

Sînt de o neștirbită actualitate cuvintele lui Lenin care sublinia că „atîta timp cît există între popoare și țări deosebiri naționale și statale — și aceste deosebiri vor dăinui încă foarte multă vreme, chiar și după înlăturarea dictaturii proletariatului pe scară mondială — unitatea tacticilor internaționale a mișcării muncitorești comuniste din toate țările nu cere înlăturarea diversității, suprimarea deosebirilor naționale (ceea ce ar fi un vis absurd în momentul de față), ci cere o aplicare a principiilor fundamentale ale comunismului... care să modifice just aceste principii în amănunte, să le adapteze just și să le aplice la deosebirile naționale ale fiecărui stat național”.

Pornind de la aceste adevăruri leniniste că statele și deosebirile naționale se vor menține pînă la victoria socialismului pe plan mondial și chiar mult timp după aceea, țările socialiste realizează unitatea lor de acțiune în orice domeniu, economic ca și politic, prin consultarea reciprocă, prin elaborarea în comun a unor poziții unitare în probleme mari, principiale, nu prin stabilirea unor soluții unice de către vreo autoritate supranaturală. O asemenea cale este singura justă și posibilă pentru dezvoltarea colaborării între state suverane și egale în drepturi, cheșgîște adoptarea unor soluții realiste și eficiente, asigură o bază trîncină eforturilor comune pentru înlăturarea hotărîrilor sau liniilor generale adoptate.

Este posibil ca între țările socialiste să se manifeste în unele probleme deosebiri de vederi care, întotdeauna cînd apar, trebuie analizate și tratate în mod tovarășesc. În spirit de înțelegere reciprocă, fără aplicarea de calificative și etichetări, fără presurii și fără recurgerea la măsuri cu caracter discriminativ.

În natura sistemului socialist nu există cauze obiective pentru contradicții între sarcinile naționale ale țărilor socialiste și sarcinile lor internaționale, între interesele fiecărei țări și interesele comunității socialiste în ansamblu. Totodată, nici interese proprii, particulare, nu pot fi prezentate ca interese generale, ca cerințe obiective ale dezvoltării sistemului socialist.

Procesul de consolidare a statelor socialiste, de maturizare a partidelor comuniste și muncitorești din aceste țări trebuie privit ca un semn al țării acestora, ca o expresie a forței crescînde a fiecărei țări socialiste în parte și a sistemului mondial socialist în ansamblu, un factor pozitiv, îmbucurător, al dezvoltării întregii mișcări comuniste.

Experiința acumulată de țările sistemului mondial socialist a verificat necesitatea ca partidele comuniste și muncitorești să țină seama de acțiunea legilor generale ale construcției socialiste, universale valabile în esența lor. Aceste legi au un caracter obiectiv și, firește, nimeni nu poate în mod arbitrar să „creeze” noi legi generale, să decreteze fenomene specifice proprii ca avînd o valoare universală, să încerce impunerea lor în alte țări și în alte condiții istorice.

Cerințele acestor legi se aplică în condiții concrete de o mare diversitate, potrivit stadiului sau etapei de dezvoltare a fiecărei țări socialiste, particularităților ei istorice. Încălcarea legilor generale ale construcției socialiste, îndepărtarea de principiile lor fundamentale, ca și ignorarea particularităților naționale nu pot decît să aducă prejudicii construcției socialiste din fiecare țară.

Pentru a stabili cele mai corespunzătoare forme și metode de construire a socialismului, partidele comuniste și muncitorești, luînd în considerare atît cerințele legilor obiective cît și condițiile istorice concrete din țările lor, desfășoară o intensă activitate creatoare, sesizînd cerințele dezvoltării sociale, sintetizînd propria experiență și studînd experiența altor partide frățești.

Dată fiind diversitatea condițiilor de construcție socialistă nu există și nu pot exista tipare sau rețete unice, nimeni nu poate hotărî ce este just și ce nu pentru alte țări sau partide. Elaborarea, alegerea sau schimbarea formelor și metodelor construcției socialiste constituie un atribut al fiecărui partid marxist-leninist, un drept suveran al fiecărui stat socialist.

Stricte respectare a principiilor de bază ale relațiilor de tip nou dintre țările socialiste constituie condiția primordială a unității și coeziunii acestor țări, a exercitării rolului determinant al sistemului socialist mondial asupra dezvoltării omenirii.

Aplicarea consecventă în practică a principiilor de bază ale relațiilor dintre țările socialiste constituie o obligație de cea mai mare însemnătate nu numai națională ci și internațională, ținînd seama că aceste relații exercită o puternică atracție pe arena mondială, sînt privite cu cea mai mare atenție de toate popoarele, constituie un factor mobilizator în lupta oamenilor muncii din țările capitaliste și din nolle state independente. Cuvintele lui Lenin despre puterea exemplului dat de proletariatul victorios își dovedesc valabilitatea atît în ce privește succesele țărilor socialiste, cît și în ce privește influența relațiilor internaționale promovate de aceste țări.

Legăturile de solidaritate internațională între țările sistemului socialist au o temelie trîncină: identitatea orîndurii de stat, în care clasa muncitoare exercită rolul de forță socială conducătoare, interesele fundamentale comune ale apărării și dezvoltării cuceririlor revoluționare ale popoarelor, unitatea telurilor de construire a socialismului și comunismului, ideologia comună a marxism-leninismului.

Experiința tuturor acestor ani de existență a sistemului mondial socialist a arătat că forța și invincibilitatea fiecărei țări socialiste au ca izvor unitatea și coeziunea sistemului mondial socialist. Nu ceea ce desparte acum, ci ceea ce unește țările socialiste este mai puternic, trebuie să precumpănească și să învingă.

mai bună, mase uriașe de oameni de pe vaste întinderi ale globului au devenit o forță antiimperialistă activă, energia revoluționară a popoarelor s-a descătușat furtunos. Independența pe care au dobîndit-o sute de milioane de oameni din Asia, Africa și alte regiuni ale lumii este rodul bătăliilor lor înverșunate împotriva imperialismului.

Victoriile luptei de eliberare sînt indisolubil legate de modificarea raportului de forțe pe arena internațională în favoarea socialismului și capitalismului — care subminează și slăbește forțele imperialismului. Creșterea forțelor socialismului și, înainte de toate, formarea sistemului socialist mondial au contribuit în mod hotărîtor la schimbarea calitativă care s-a produs în desfășurarea mișcării de eliberare națională. În pre-

(Continuare în pag. 3-a)

DECLARAȚIE

cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale

(Urmare din pag. 2)

zent nu mai este vorba de desprinderea unei țări sau a alteia din lanțurile dependente coloniale, ci de destrămarea întregului sistem colonial. Întărirea continuă a sistemului mondial socialist, dezvoltarea mișcării muncitorești din metropole și din celelalte țări capitaliste creează condiții tot mai favorabile luptei anticolonialiste a popoarelor asuprite, lichidării definitive a dominației coloniale sub toate formele.

Sublinierea rolului determinant al forțelor socialiste mondiale în lupta împotriva imperialismului, în înfăptuirea transformărilor revoluționare a lumii nu diminuează cu nimic uriasa contribuție pe care mișcarea de eliberare națională, ca parte integrantă a procesului revoluționar mondial, ca aliat firesc al socialismului, o aduce la lupta împotriva imperialismului, pentru pace și progres social.

Declărându-se partizanii cel mai hotărât al coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite, al luptei pentru dezarmarea generală, țările socialiste, partidele comuniste consideră ca sfînt dreptul popoarelor asuprite de a-și cuceri și apăra cu arma în mînă libertatea și independența, au acordat și acordă întregul lor sprijin mișcării de eliberare națională, războaielor drepte împotriva sclaviei coloniale, a ocupației străine.

Este profund eronat a se prezenta lupta pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale ca ducînd la dezarmarea mișcării de eliberare națională, a popoarelor asuprite în fața asupritorilor.

Procesul înaintării noilor state pe calea progresului aduce numeroase forme și elemente specifice, originale. Avînd în față exemplul și experiența țărilor socialiste, popoarele eliberate de sub jugul colonial se conving tot mai mult că drumul cel mai sigur pentru lichidarea înapoierei seculare și îmbunătățirea condițiilor de trai este — așa cum se arată în Declarația din 1960 — drumul dezvoltării necapitaliste.

Concentrîndu-și eforturile spre consolidarea cuceririlor obținute și dobîndirea independenței economice, popoarele țărilor eliberate dezvoltă forțele de producție ale țărilor lor, în-

făptuiesc prefaceri în viața economică, politică și socială. În unele state din Africa și Asia se iau măsuri pentru restrîngerea pozițiilor și influenței monopolurilor străine în economie, pentru crearea și dezvoltarea industriei naționale, creșterea sectorului de stat și limitarea proprietății moșierii, se înfăptuiesc programe de ridicare a economiei, se adoptă noi forme de organizare a vieții obștești. Forțele democratice, partidele comuniste din nolle state suverane, cărora le revine un rol esențial în efectuarea transformărilor progresiste, luptă pentru ducerea pînă la capăt a revoluției antiimperialiste, anti feudale, democratice.

Un sprijin important în dezvoltarea de sine stătătoare a tinerelor state eliberate îl constituie colaborarea lor economică cu țările socialiste, colaborare care se întemeiază pe respectarea strictă a suveranității naționale, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc.

Țările socialiste, clasa muncitoare internațională în frunte cu partidele comuniste și popoarele care luptă pentru cucerirea și consolidarea independenței naționale, toate forțele revoluționare din lumea contemporană formează un front unio antiimperialist. A despărții țările Asiei, Africii și Americii Latine de țările socialiste, mișcarea de eliberare națională și de solidaritate afro-asiatică de clasa muncitoare internațională și de forțele socialismului mondial ar însemna să se aducă mari prejudicii altor intereselor mișcării de eliberare națională cît și intereselor socialismului.

Mal mult ca oricînd este actuală chemarea înălțată de la lui Lenin care, militînd neobosit pentru unirea strînsă a mișcării de eliberare națională cu forțele socialismului ca o condiție principală a desfășurării cu succes a procesului revoluționar mondial, spune: „Întotdeauna noi am fost, sîntem și vom fi pentru cea mai strînsă apropiere și unire între muncitorii conștienți din țările înaintate și muncitorii, țărani, sclavi din toate țările asuprite. Noi am sfătuit întotdeauna și vom sfătui întotdeauna toate masele din toate țările asuprite, inclusiv coloniile, să nu se despartă de noi, ci să se apropie și să se contopească cît se poate mai strîns cu noi“.

VI. Mișcarea comunistă internațională, cea mai influentă forță politică a contemporaneității

Avînd drept far călăuzitor idelle marxism-leninismului, partidele comuniste și muncitorești — cea mai importantă forță politică a contemporaneității, cel mai influent factor al progresului social — pășesc în primele rînduri ale luptei pentru pace și socialism; ele numără în prezent peste 42 milioane de membri și grupează tot mai mult în jurul lor forțele democratice și progresiste.

Maturitatea politică și ideologică a mișcării comuniste și-a găsit o puternică expresie în Declarațiile adoptate la Conferințele reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova din 1957 și 1960, care cuprind aprecieri și concluzii comune ale mișcării comuniste asupra celor mai importante probleme ale contemporaneității.

În țările socialiste partidele marxist-leniniste conduc destinele a sute de milioane de oameni. Partidele comuniste din țările capitaliste se află în fruntea unor puternice lupte sociale. Cresc amploarea și combativitatea demonstrațiilor și grevelor muncitorești — numai în anul 1963 au participat la greve aproximativ 87 milioane de oameni. În aceste acțiuni se împletesc tot mai frecvent revendicările economice cu cele politice.

În focul luptelor de clasă numeroase partide comuniste din țările capitaliste s-au dezvoltat și s-au călît, au acumulat o bogată experiență în conducerea acțiunilor oamenilor muncii, și-au sporit influența în viața politică a societății. Sînt semnificative succesele importante obținute de o serie de partide comuniste în alegerile parlamentare și comunale, în alegerile din sindicate.

Partidele comuniste dintr-o serie de țări capitaliste activează în ilegalitate, înfruntînd cu eroism teroarea și prigoana polițienească, dînd dovadă de abnegație neîmurmurată și profund devotament față de clasa muncitoare și de popoarele lor, tîn sub steagul libertății și progresului social, al independenței naționale și păcii.

Partidele comuniste și muncitorești consideră unitatea de acțiune a clasei muncitoare, a partidelor comuniste și socialiste de o însemnată hotărîtoare și militază pentru înfăptuirea ei. În lupta pentru apărarea drepturilor economice și libertăților democratice, a independenței și suveranității naționale pășesc alături de clasa muncitoare în frunte cu comunitățile mase largi ale țărănimii, noi pătri și categorii ale populației; în această luptă se unesc comunistii și socialistii, organizații sindicale de diferite orientări, organizații de tineret, de femei și alte organizații obștești, mișcări larg democratice. Cîștigă tot mai mult teren ideea încheierii unui larg front împotriva dominației monopolurilor, pentru interesele vitale ale maselor populare.

Lupta pentru socialism în țările capitaliste are loc în condiții deosebit de complexe, diferite de la țară la țară. Întreaga dezvoltare istorică arată cît de justă este ideea lui Lenin cu privire la abundența și diversitatea enormă de forme, metode și căi în care își găsesc aplicarea legile generale ale revoluției socialiste. Se confirmă previziunea leninistă că această diversitate va crește în mod inevitabil pe măsura cuprinderii în procesul revoluționar a noi țări și popoare.

Misiunea pînă de răspundere de a elabora linia politică ce corespunde cel mai bine condițiilor concrete, particularităților fiecărei țări, de a stabili etapele procesului revoluționar, căile și metodele cele mai potrivite desfășurării revoluției socialiste revine clasei muncitoare, forțelor revoluționare interne, partidului marxist-leninist din țara respectivă. Revoluția socialistă este rezultatul unui proces istoric obiectiv, al ascuțirii contradicțiilor și al luptei maselor populare din fiecare țară.

În epoca actuală, de mari prefaceri sociale, cînd puterea de înfrîngere a clasei muncitoare, a sistemului mondial socialist și a tuturor forțelor antiimperialiste a crescut considerabil, se creează condiții din ce în ce mai favorabile pentru cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare și aliații săi.

VII. Pentru salvagardarea unității și coeziunii mișcării comuniste internaționale

În ultimul timp, divergențele din mișcarea comunistă și muncitorească internațională s-au adîncit, iar polemica publică a căpătat o ascuțime deosebită. În locul unei dezbateri animate de străduința de a se apropia pozițiile și a se găsi soluții pe baza ideologiei marxist-leniniste — în desfășurarea polemicii publice s-au adoptat forme și metode care învinovățează considerabil relațiile între partide, se recurge la aprecieri jignitoare, acuzații și procese de intenții.

O deosebită gravitate are faptul că în polemică sînt atrase aproape toate partidele frățești și că tonul îl dau partidele care,

datorită meritelor și experienței lor revoluționare, au mare influență în mișcarea comunistă.

Elaborarea liniei generale comune și a normelor care să asigure unitatea de acțiune a partidelor comuniste și muncitorești nu poate fi decît rodul înțelepciunii lor colective. În marea varietate de condiții în care activează partidele marxist-leniniste, coeziunea mișcării comuniste trebuie concepută în lumina necesităților istorice de a asigura, tînînd seama de această varietate, unitatea în problemele de interes comun, în problemele fundamentale ale dezvoltării sociale. Această unitate nu exclu-

de, firește, păreri diferite într-o problemă sau alta a vieții interne sau internaționale.

Atunci cînd apar păreri deosebite în problemele generale ale mișcării comuniste și muncitorești, este esențial ca ele să nu ducă la încordarea în relațiile între partide, la contradicții ireconciliabile, la acuzații și excomunicări reciproce din familia partidelor marxist-leniniste.

La Consfătuirea din 1960 reprezentanții partidelor frățești din întreaga lume au stabilit de comun acord normele și metodele care trebuie folosite în dezbaterile problemelor mișcării comuniste mondiale, pentru a asigura unitatea ei de acțiune.

Dacă între două sau mai multe partide comuniste apar deosebiri de vederi în probleme de interes comun sau generale, dezbaterile lor trebuie astfel pregătite și organizate încît să ducă la unitatea reală de acțiune a partidelor, să îmbogățească și să dezvolte creator, potrivit condițiilor epocii noastre și ale fiecărei țări, învățătura marxist-leninistă. În cazul cînd în cursul dezbaterilor tovarășești, constructive, nu se poate ajunge la un punct de vedere unitar în unele probleme, putem lăsa ca viața, practica socială să demonstreze justetea uneia sau alteia dintre poziții, iar partidele să acționeze în spiritul înțelegerii și respectului reciproc, pentru realizarea scopurilor comune.

Îndelungată istorie a mișcării comuniste demonstrează la ce rezultate negative duce nerespectarea normelor juste ale relațiilor dintre partide, bazate pe elaborarea colectivă a hotărîrilor, pe independența și egalitatea în drepturi a fiecărui partid, pe neamestecul în treburile interne ale altor partide.

Încă în ultima perioadă de existență a Cominternului, devenise clar că rezolvarea problemelor mișcării muncitorești, dintr-o țară sau alta, de către un centru internațional nu mai corespunde stadiului de dezvoltare a mișcării comuniste și muncitorești mondiale. Metodele greșite, amestecul în treburile interne ale partidelor comuniste au mers pînă la înălturarea și schimbarea unor cadre din conducerea de partid și chiar a unor Comitete Centrale în întregul lor, la impunerea din afersă a unor conducători, la reprimarea unor cadre valoroase de conducere din diferite partide, la blamarea și chiar dizolvarea unor partide comuniste.

Partidul nostru a trecut și el, în acea perioadă, prin grele încercări. Amestecul în treburile sale interne a adus daune din cele mai serioase liniei partidului, politicii sale de cadre și muncii organizatorice, legăturilor partidului cu masele.

Practicile generate de cultul personalității în cadrul Cominternului s-au făcut simțite și în Biroul Informativ. După formarea sistemului mondial socialist, aceste practici s-au extins și asupra relațiilor dintre state, ceea ce a sporit gravitatea consecințelor lor. În 1948 s-a trecut la condamnarea și excluderea din Biroul Informativ și din comunitatea statelor socialiste a Partidului Comunist din Iugoslavia și a Iugoslaviei, țară care construește socialismul. În unele țări socialiste au avut loc numeroase excluderi din partid, arestări, procese și reprimarea multor cadre de conducere de partid și de stat. Reabilitarea acestora a fost posibilă numai după ce Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a dezvăluit și criticat cultul personalității și practicile pe care acesta le-a generat.

Partidul nostru a considerat justă analiza critică făcută de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. cultului personalității, dînd o înaltă apreciere acestei analize, cît și sublinierii de către congres a necesității de a se aplica cu cea mai mare consecvență normele leniniste în viața de partid și în mișcarea comunistă mondială.

Aceste concluzii partidul nostru le consideră de mare actualitate în condițiile divergențelor ascuțite existente astăzi în mișcarea comunistă, cînd ar putea să apară pericolul reeditării metodelor și practicilor generate de cultul personalității. Întreaga experiență a mișcării comuniste arată ce rol hotărîtor are aplicarea normelor leniniste în activitatea partidelor și în relațiile dintre ele, precum și dintre țările socialiste.

Respectarea strictă a principiului potrivit căruia toate partidele marxist-leniniste sînt egale în drepturi, a neamestecului în treburile interne ale altor partide, a dreptului exclusiv al fiecărui partid de a-și rezolva problemele politice și organizatorice, de a-și desemna conducerea, de a-și orienta membrii asupra problemelor politice interne și internaționale, reprezintă condiția esențială pentru soluționarea justă a problemelor divergente, ca și a oricăror probleme pe care le ridică lupta lor comună.

Raportul și dispozitivul forțelor de clasă dintr-o țară sau alta, depășirile de forțe și evoluția stării de spirit a maselor, particularitățile condițiilor politice interne și internaționale ale unei țări nu pot fi de nimeni cunoscute mai temeinic și mai profund decît de partidul comunist din țara respectivă. Este dreptul exclusiv al fiecărui partid de a-și elabora, de sine stătător, linia politică, obiectivele concrete, căile și metodele atingerii acestora, aplicînd creator adevărurile generale ale marxism-leninismului și concluziile pe care le desprinde din studierea atentă a experienței celorlalte partide comuniste și muncitorești.

Nu există și nu poate exista un „părinte” și un „partid-fiu”, partide „superioare” și partide „subordonate”, dar există marea familie a partidelor comuniste și muncitorești egale în drepturi; nici un partid nu are și nu poate avea un loc privilegiat, nu poate impune altor partide linia și păreriile sale. Fiecare partid își aduce contribuția la dezvoltarea tezaurului comun al învățăturii marxist-leniniste, la îmbogățirea formelor și metodelor practice ale luptei revoluționare pentru cucerirea puterii și construirea societății socialiste.

În dezbaterile și confruntarea punctelor de vedere deosebite privind probleme ale luptei revoluționare sau ale construcției socialiste nici un partid nu trebuie să eticheteze partidul frățesc cu care este în divergență de păreri ca fiind antimarxist, antileninist.

Considerăm nejustă practica de a se folosi, în documente de partid, în materiale de presă și radio, în întîlniri din cadrul organizațiilor internaționale ș.a. aprecieri, acuzații și calificații jignitoare la adresa partidelor frățești și a conducerii lor, de a se prelucra în mod neprietenesc și deformat în rîndurile partidului sau în mase poziții ale partidelor, de a se condamna la congrese sau în hotărîrile unui partid punctul de vedere și poziția altor partide comuniste.

Nici unul partid nu-l este îngăduit a trece peste capul conducerii de partid dintr-o țară sau alta, și cu atât mai mult nu-l este îngăduit a face apeluri la înlăturarea sau schimbarea conducerii unui partid. Aprecierile și manifestările lipsite de respect față de un partid comunist și de conducerea acestuia pot fi interpretate pe drept cuvînt ca lipsă de respect față de clasa muncitoare, de poporul care acordă încredere partidului și conducerii partidului comunist din țara sa, iar aceasta agravează și mai mult relațiile între partide, între state socialiste, afectează prietenia popoarelor respective.

Din păcate, în focul polemicii, acuzațiile reciproce au ajuns să înlouască analiza științifică a deosebirilor de păreri, să întunece fondul problemelor, depășind orice limite.

22 aprilie 1964

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

Este de neconceput ca în relațiile dintre partidele comuniste să se recurgă la acuzații reciproce, profund jignitoare la adresa conducătorilor unui partid frățesc — că ar fi „cei mai mari revizionisti ai timpurilor noastre” care fac „cîrdășie cu imperialismul S.U.A.” și „deschid larg porțile pentru reinstaurarea capitalismului” sau că ar fi „troțkisti” care „desfășoară un atac furios împotriva socialismului mondial”, „parteneri din flancul drept al „turbaților” americani” ș.a.

Asemenia invective grave nu pot duce decît la încordarea relațiilor între partide, la îngreunarea contactelor între conducerea partidelor respective și împing spre ruptură, spre sciziunea mișcării comuniste.

Intr-o perioadă în care partidelor comuniste și muncitorești le revin sarcini hotărîtoare pentru destinele omenirii, cînd unitatea lor este necesară mai mult ca oricînd, polemica publică, formele ei de manifestare au creat confuzii într-un sir de partide comuniste și în rîndul oamenilor muncii dintr-o serie de țări. Cu numeroase prilejuri, liderii ai popoarelor din țările recent eliberate și ai mișcării de eliberare națională s-au manifestat amărîndu-se și îngrijorîndu-se în legătură cu disensiunile dintre țările socialiste, exprîndu-și speranța că se va pune capăt fără înlînzire acestor disensiuni.

Prezintă o deosebită gravitate faptul că într-o astfel de situație, în organele centrale de presă ale unuia dintre cele mai mari partide frățești, P. C. Chinez, se susține că în actualele condiții din mișcarea comunistă sciziunea, atît pe plan internațional cît și în diferite partide, devine necesară și inevitabilă și că dialectica dezvoltării mișcării clasei muncitoare internaționale este „unitatea, lupta și chiar sciziunile, precum și o unitate nouă pe o bază nouă”.

Dună părerea noastră, aceasta înseamnă teoretizarea sciziunii, un apel la sciziune.

Profînd de actuala stare de lucruri din mișcarea comunistă, tot felul de elemente nemulțumite, antibarbarice, dizolvante, dintr-o serie de partide se ridică împotriva conducerii de partid, se constituie în grupuri scizioniste, se autoîntîmîtează „adevărate partide marxist-leniniste” și luptă pentru spargerea mișcării muncitorești din țara respectivă.

Este regretabil că aceste grupuri găsesc apreciere favorabilă și sprijin la tovarășii chinezi.

Consfătuirile, sesiunile și congresele din ultimii ani ale diferitelor organizații democratice internaționale, și mai ales cele recente, arată că polemica deschisă duce la măcinarea influenței și prestigiului de care se bucură comunistii, țările socialiste în aceste organizații, la slăbirea unității și capacității de luptă a organizațiilor internaționale muncitorești și democratice.

Constatăm cu regret că în materialele unor partide comuniste și muncitorești se adresează îndemnuri partidelor frățești la ascuțirea polemicii publice — ceea ce duce la încordarea relațiilor, la agravarea pericolului de sciziune.

Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Comunist Chinez, datorită prestigiului de care se bucură, le revin o răspundere și un rol deosebit în restabilirea unității mișcării comuniste. Adresăm un apel către toate partidele frățești și în primul rînd către cele două mari partide, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Chinez: să ne animăm toți eforturile pentru a bara calea sciziunii, pentru a salvagarda unitatea și coeziunea lagărului țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești mondiale!

Primul și cel mai important pas, în momentul de față, este încetarea imediată și sub toate formele a polemicii publice între partidele comuniste și muncitorești.

Adresăm un călduros apel către toate partidele pentru încetarea imediată a polemicii publice și pregătirea Consfătuirilor reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, pentru apărarea și întărirea unității lagărului țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești mondiale.

Încetarea imediată a polemicii publice ar fi privită de întreaga omenire ca o demonstrație a forței și vitalității marxism-leninismului, a capacității partidelor comuniste de a rezolva divergențele pe cale tovarășească, principială. Aceasta ar întări considerabil prestigiul și influența socialismului, ar da un puternic avînt forțelor mișcării revoluționare antiimperialiste, cu consecințe deosebite de favorabile asupra întregului proces revoluționar mondial.

Dacă nu se va putea realiza încetarea completă a polemicii deschise, atunci deosebirile de păreri să fie dezbătute principial cu obiectivitate. Invectivele și aprecierile jignitoare, acuzațiile reciproce, procesele de intenții, deformarea și mistificarea pozițiilor altor partide nu pot constitui argumente convingătoare, care să contribuie la soluționarea problemelor.

Partidul Muncitoresc Român consideră că este necesar să se înceapă de îndată consfătuiri între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul Comunist Chinez și celelalte partide frățești în vederea constituirii unei Comisi formată din reprezentanții unui număr de partide, care să treacă la pregătirea unei Consfătuiri a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești.

O asemenea Consfătuire trebuie organizată numai pe baza participării tuturor partidelor comuniste și muncitorești și trebuie convocată numai după ce va fi temeinic pregătită.

C.C. al P.M.R. consideră că o Consfătuire ar fi împotriva cauzei unității, ar duce la agravarea situației, la izolarea unor partide frățești, la consacarea sciziunii mișcării comuniste și muncitorești mondiale.

Sîntem convinși că unitatea în principalele probleme ale dezvoltării sociale poate și trebuie să fie înfăptuită dacă partidele frățești vor căuta, cu perseverență și răbdare, căile de înțelegere reciprocă și de apropiere a pozițiilor.

C.C. al P.M.R. își reafirmă convingerea că deasupra oricăror divergențe stă ceea ce este comun partidelor comuniste și muncitorești; ceea ce le unește reprezintă esențialul și este infinit mai puternic decît orice deosebiri de vederi. Ne unesc țelurile comune ale cuceririi puterii de către clasa muncitoare, ale victoriei socialismului și comunismului în întreaga lume. Ne unesc lupta comună împotriva imperialismului, pentru interesele vitale și drepturile democratice ale maselor populare, împotriva colonialismului sub toate formele sale, pentru eliberarea națională a popoarelor; ne unește țelul comun al statornicirii unei păci trainice în lume, ca sarcină vitală a întregii omeniri. Ne unesc internaționalismul proletar, solidaritatea internaționalistă de clasă, răspunderea istorică față de proletariatul internațional și față de oamenii muncii de pretutindeni, ne unesc ideologia comună, învățătura marxist-leninistă.

Aceste legături unesc partidele comuniste și muncitorești într-o mare familie de partide frățești, formează baza trainică a coeziunii mișcării comuniste și muncitorești mondiale, constituie factorii obiectivi ai soluționării tovarășești a oricăror probleme dintre partidele noastre.

Mal mult decît oricînd sînt de o arzătoare actualitate concluziile Declarației de la Moscova din 1960 că „interesele luptei pentru cauza clasei muncitoare impun unirea tot mai strînsă a rîndurilor fiecărui partid comunist și ale marilor armate a comunistilor din toate țările”.

TELEGRAMĂ

Tovarăşului GHEORGHI TRAIKOV
Preşedintele Prezidiului Adunării
Populare a Republicii Populare Bulgaria

SOFIA

În numele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine şi al meu personal, vă felicităm călduros cu prilejul alegerii dv. ca preşedinte al Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria şi vă urez succes în înalta misiune ce v-a fost încredinţată.

Imi exprim cu această ocazie convingerea că relaţiile de prietenie şi colaborare frăţească dintre Republica Populară Română şi Republica Populară Bulgaria se vor dezvolta continuu spre binele popoarelor noastre, pentru victoria cauzei socialismului şi a păcii în lume.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Populare Romine

Preşedintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria

Date biografice

După cum s-a anunţat la 23 aprilie, Adunarea Populară a ales ca preşedinte al Prezidiului Adunării Populare a R.P. Bulgaria pe tovarăşul Gheorghe Traikov.

Propunind Adunării Populare să aleagă ca preşedinte al Prezidiului Adunării Populare pe tovarăşul Gheorghe Traikov, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, preşedintele Consiliului de Miniştri, a arătat, printre altele, că Gheorghe Traikov este unul dintre cei mai de seamă conducători politici şi de stat ai ţării.

Gheorghe Traikov s-a născut în anul 1898. Din anul 1919 a făcut parte din Uniunea Populară Agrară Bulgaria. El a fost unul dintre întemeietorii Uniunii Agrare a Tineretului, fiind primul secretar al acestei uniuni. Pentru activitate politică, Gheorghe Traikov a fost deţinut în închisori fasciste şi deportat în repetate rânduri. A fost unul dintre activiştii Frontului patriei care a desfăşurat o intensă

activitate în ilegalitate în anii dictaturii monarho-fasciste, un aliat credincios al comuniştilor în lupta comună a muncitorilor şi ţăranilor pentru puterea muncitorească-frănească. După 9 septembrie 1944, a deţinut funcţia de prefect al regiunii Varna, preşedinte al Comitetului regional Varna al Frontului Patriei. În anul 1948 a fost ales preşedinte al conducerei Uniunii Populare Agrare Bulgare, iar în anul următor a fost ales secretar al acestei Uniuni. Ulterior a fost numit ministru, iar apoi prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

Activitatea intensă desfăşurată de Gheorghe Traikov în apărarea păcii şi prieteniei între popoare s-a bucurat de o înaltă preţuire, în anul 1963 el a fost distins cu Premiul Internaţional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

Pentru merite în construcţia socialistă a R.P. Bulgaria, a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste.

Decrete ale Consiliului de Stat al R. P. Romine

Prin Decret al Consiliului de Stat al R. P. Romine se declară desfiinţate statele Bărlana, Cincşi, Cerna, Moara Ungurelii, din comuna Teiuc, satul Baia Craiului, din comuna Topliţa, incluse în teritoriul administrativ al oraşului Hunedoara, şi satul Ezeru din comuna Cămeană, raionul Călăraşi, regiunea Bucureşti. De asemenea, aşezarea „Iuba” se declară sat şi va purta denumirea „Cincşi-Cerna”. Satul Cincşi-Cerna intră în componenţa comunei Teiuc, inclusă în teritoriul administrativ al oraşului Hunedoara.

Consiliul de Stat a emis un Decret privind adăugarea Republicii Populare Romine la Convenţia europeană referitoare la regimul vamal al paletelor utilizate în transporturile internaţionale.

Prin al Decret se ratifică Convenţia privind lupta împotriva discriminării în domeniul învăţământului adoptată de Conferinţa Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru educaţie, ştiinţă şi cultură întrunită la Paris în cea de-a 11-a sesiune a sa. (Agerpres).

Expoziţia retrospectivă Al. Ciucurencu

Simbătă la amiază în sala Dalles din Capitală a avut loc deschiderea Expoziţiei retrospective a pictorului Alexandru Ciucurencu, artist al poporului.

Au fost prezenţi Gogu Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Romine, Constanţa Crăciun, preşedintele Comitetului de

Stat pentru Cultură şi Artă, reprezentanţi ai conducătorilor uniunilor de creaţie şi al altor instituţii de artă şi cultură, academicieni, alţi oameni de artă şi cultură, un număr public.

Valoroasa creaţie a artistului este bogat reprezentată în expoziţie. (Agerpres)

ORARUL UNITĂŢILOR COMERCIALE ŞI DE ALIMENTAŢIE PUBLICĂ ÎN ZILELE DE 29, 30 APRILIE, 1, 2 ŞI 3 MAI

În vederea asigurării unei bune deserviri a populaţiei cu prilejul zilei de 1 Mai, Ministerul Comerţului Interior a stabilit orarul unităţilor comerciale şi de alimentaţie publică astfel:

- în zilele de 29 şi 30 aprilie unităţile comerciale, hălele şi pietele vor lucra cu program prelungit la prînz sau seara în funcţie de necesităţi, cîte 1-2 ore;
- în ziua de 1 Mai unităţile comerciale vor fi închise cu excepţia unităţilor care vor funcţiona pe traseu şi în locurile unde se vor desfăşura serbările populare. Centrelor pentru desfacerea pîinii, laptelui, gîhetei şi tututgerilor vor fi deschise în

cursul dimineţii cel mult 4 ore în funcţie de nevoile locale;

- unităţile de alimentaţie publică îsi vor începe activitatea în după-amiază a acestei zile;
- în ziua de 2 mai vor funcţiona numai unităţile care în mod obişnuit au program de dimineaţă;
- în ziua de 3 mai programul unităţilor comerciale va fi stabilit de către districtele comerciale locale în funcţie de nevoile de aprovizionare ale populaţiei. Hălele şi pietele vor fi deschise.

Unităţile de alimentaţie publică vor funcţiona în zilele de 2 şi 3 mai după programul obişnuit. (Agerpres).

Ziua mondială a oraşelor înfrăţite

Între 26-28 aprilie 1957, cu prilejul Congresului care a avut loc la Aix-les-Bains (Franţa) a fost constituită Federaţia mondială a oraşelor înfrăţite. De atunci şi pînă în prezent, timp de şapte ani, Federaţia mondială a oraşelor înfrăţite a cunoscut o continuă dezvoltare, numărul de membri ai acesteia crescînd de la 50 de oraşe din 3 ţări, în 1957, la 700 de oraşe din 45 de ţări, respectiv din cinci continente.

Creşterea continuă a numărului membrilor federaţiei şi lărgirea activităţii sale sînt o dovadă a prestigiului de care se bucură aceasta şi a viabilităţii ideilor pe care le promovează, cunoaşterea reciprocă, stabilirea unor relaţii de prietenie şi colaborare între popoarele lumii, indiferent de rasă, naţionalitate, convingeri politice şi religioase, intensificarea schimburilor culturale, ştiinţifice, sportive, în scopul adîncirii relaţiilor între state — idei menite să contribuie la consolidarea păcii în lume.

Cel de-al IV-lea Congres al Federaţiei mondiale a oraşelor înfrăţite care s-a desfăşurat în septembrie 1962, la Coventry (Anglia), sub lozincă: „De la devastare la refacere” a hotărît, între altele, organizarea în fiecare an a Zilei mondiale a oraşelor înfrăţite.

Atît în cadrul Congresului, cît şi în sesiunile Consiliului executiv al Federaţiei mondiale a oraşelor în-

frăţite, delegaţiile ţării noastre au subliniat contribuţia guvernului român la lupta pentru pace şi progres social.

În vederea înfrăţirii cu diferite oraşe din alte ţări, reprezentanţii unor saturi populare oraşeneşti din ţara noastră au realizat vizite reciproce şi schimburi de păreri privind unele acţiuni de viitor. Aşa sînt de pildă, vizitele reciproce ale oficialităţilor oraşelor Poitiers şi Dijon din Franţa şi respectiv Iaşi şi Cluj din ţara noastră. De asemenea, ne-au vizitat ţara delegaţii ale municipalelor oraşelor Nanterre şi Boulogne sur Mer (Franţa), Coventry (Anglia), Turku (Finlanda) etc. În acelaşi timp delegaţii ale saturelor populare ale oraşelor Constanţa, Craiova, Sinaia au vizitat oraşele Nanterre — Franţa şi Aosta — Italia, la invitaţia municipalităţilor oraşelor respective. Cu prilejul vizitei delegaţiei Statului popular oraşeneş Craiova la Nanterre, a fost organizată şi o expoziţie românească care s-a bucurat de succes.

Înaufulţii de ideile nobile ce stau la baza activităţii Federaţiei mondiale a oraşelor înfrăţite, reprezentanţii saturelor populare ale oraşelor din ţara noastră, aderate la federaţie, contribuie prin schimburi de vizite şi păreri, prin informări, ex-nazări şi alte manifestări la popularizarea ideilor promovate de federaţie, la cunoaşterea şi apropierea oraşelor din state cu orînduri social-politice diferite.

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Conferinţa Naţiunilor Unite pentru comerţ şi dezvoltare

Propunerile prezentate de reprezentanţii R. P. Romine
în comisiile a II-a şi a V-a ale conferinţei

GENEVA 25 — Trimisul special Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: În şedinţa de vineri a Comisiei a doua a Conferinţei Naţiunilor Unite pentru comerţ şi dezvoltare, de la Geneva, preşedintele acestei comisii — reprezentantul Indiei — a anunţat oficial că delegaţia romină a de-pus un proiect de propuneri cu privire la livrările pe credit de echipament industrial, rambursabile prin cote-părţi din producţia obţinută cu ajutorul acestora, sau prin alte produse de export ale ţării beneficiare, proiect la care s-au alăturat — în calitate de coautori — Guinea, Indonezia, R.A.U. şi Zanzibar. El a apreciat acest proiect, scoţînd în evidenţă importanţa lui pentru diversificarea exporturilor şi dezvoltarea industrială a ţărilor în curs de dezvoltare şi a recomandat comisiei ca, pînă la punerea lui în discuţie, să studieze atent acest document.

În comisie au continuat, apoi, discuţiile în legătură cu măsurile destinate să favorizeze lărgirea în statele dezvoltate a deuşelor pentru produsele finite şi semifinite provenind din ţările în curs de dezvoltare.

În Comisia a V-a reprezentantul R. P. Romine, Alexandru Zamfir, a expus avantajele pe care le oferă acordurile comerciale pe termen lung. El a prezentat amănunţit şi clar propunerea delegaţiei romine în această problemă, relevînd aspecte din experienţa pozitivă a Romîniei în ceea ce priveşte utilitatea şi avantajele pentru părţile semnatare ale acordurilor pe termen lung, menţionînd că ţara noastră a încheiat asemenea acorduri cu numeroase ţări. Subliniind că acordurile comerciale pe termen lung prezintă multe variaţi şi tipuri, vorbitorul a relevat că propunerea rominească contribuie la rezolvarea unei probleme majore puse în faţa Conferinţei, şi anume aceea de a găsi modalităţi adecvate de dezvoltare a comerţului internaţional şi de a promova relaţii economice stabile şi echitabile între toate ţările, fără deosebire de grad de dezvoltare şi orînduire social-economică.

J. Nehru a primit în audienţă de prezentare pe ambasadorul R. P. Romine la New-Delhi

NEW DELHI 25 (Agerpres). La 24 aprilie, primul ministru al Indiei Jawaharlal Nehru a primit într-o audienţă de prezentare, pe Aurel Ardeleanu, ambasadorul Republicii Populare Romine la New Delhi.

Convorbirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

Sosirea lui Ben Bella la Moscova

MOSCOVA 25 (Agerpres). — La invitaţia Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi guvernului sovietic, preşedintele Ahmed Ben Bella însoţit de A. Boufelfika, ministrul afacerilor externe, B. Boumaza, ministrul economiei naţionale şi de alţi oameni de stat din Algeria a sosit sîmbătă la Moscova într-o vizită oficială de prietenie.

La aeroportul Vnuukovo, oaspeţii au fost întîmpinaţi de N. S. Hruşciiov, L. Brejnev, A. Kosighin, A. Mikolai, M. Suslov şi de alte persoane oficiale.

N. S. Hruşciiov şi Ahmed Ben Bella au răstosit cuvîntări.

În cursul aceluiaşi zile Ahmed Ben Bella, l-a făcut o vizită lui N. S. Hruşciiov la Kremlin. Au participat persoanele care îl însoţesc pe preşedintele Algeriei, A. Gromikiov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. şi ambasadorul U.R.S.S. în Algeria, N. Pegov. Preşedintele Algeriei a făcut de asemenea, o vizită lui L. I. Brejnev, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sesiunea Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa

GENEVA 25 Trimisul special Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: Cea de a 19-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa şi-a continuat dezbaterile referitoare la punerea în aplicare a rezoluţiei Adunării Generale a O.N.U. asupra acţiunii în domeniul dezvoltării industriale.

Referindu-se la convocarea unui coloviu pentru dezvoltarea industrială, Abdel Rahman, comisarul Naţiunilor Unite pentru dezvoltarea industrială, a arătat că s-a solicitat avizul Comisiei Economice pentru Europa, pentru a se şti dacă acest organism este gata să ia parte la organizarea lui. Vorbitorul şi-a exprimat convingerea că la acest coloviu internaţional ţările dezvoltate şi cele în curs de dezvoltare vor putea ajunge la concluzii comune în vederea micşorării diferenţei ce există între ele în acest domeniu.

Reprezentanţii a o serie de ţări, care au luat cuvîntul după expunerea comisarului Naţiunilor Unite, s-au declarat în favoarea unui coloviu internaţional, la a cărui organizare să contribuie şi Comisia Economică pentru Europa.

Luînd cuvîntul, reprezentantul R. P. Romine, Iacob Ionaşcu, a arătat că întrucît ţara noastră acordă o atenţie deosebită industrializării, ea a considerat util să ia iniţiativa depunerii unui proiect de rezoluţie prin care se cere Comisiei Economice pentru Europa să răspundă afirmativ în privinţa necesităţii organizării unui coloviu, să ia parte la organizarea lui, şi, pe baza experienţei conferinţelor sale anuale, să elaboreze studii care să fie prezentate în cadrul colovului.

În legătură cu punctul de pe ordinea de zi privind contribuţia Comisiei Economice pentru Europa la programele Naţiunilor Unite pentru ajutorarea ţărilor în curs de dezvoltare, a luat cuvîntul şi reprezentantul R.P. Romine, Ion Tache.

La discuţiile privind reuniunile consilierilor economici principali, reprezentantul român, Victor Aldea, a anunţat că la viitoarea reuniune consacrată problemelor planificării şi dezvoltării economice pe scară regională, R.P. Romină va prezenta două memorii: dezvoltarea echilibrată a regiunilor R.P. Romine şi dezvoltarea unei regiuni în trecut rămase în urmă.

Din nou încordare în Cipru

NICOSIA 25 (Agerpres). — Situaţia este din nou încordată în Cipru, unde luptele între ciprioţii greci şi turci au reînceput. La Ayios Theodoros o şcoală a fost transformată de ciprioţii turci într-o poziţie fortificată, de unde trag asupra ciprioţilor greci. În regiunea Kyrenia cele două forţe utilizează pentru prima oară mortiere grele. La Nicosia s-a anunţat că forţele ciprioţilor greci au capturat în această regiune la vest de Hilarion, mai multe fortificaţii şi au făcut prizonieri. Se semnalează morţi şi răniţi de ambele părţi. Străduinţele forţelor O.N.U. de a obţine încetarea focului nu au avut pînă în prezent succes.

La Nicosia au avut loc incidente între locuitorii greci şi militari britanici încastraţi în forţele O.N.U.

NEW-YORK 25 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U. convocat o conferinţă a reprezentanţilor la O.N.U. ai ţărilor care au furnizat unităţi forţei O.N.U. din Cipru — Anglia, Canada, Suedia, Finlanda şi Irlanda. Un purtător de cuvînt a declarat că aceşti reprezentanţi vor constitui un grup consultativ al secretarului general al O.N.U., care, întrucît nu va fi imputenic să adopte hotărîri. Purtătorul de cuvînt a precizat că secretarul general al O.N.U. consideră că este folositor „să fie luată în discuţie situaţia din Cipru acum cînd forţa O.N.U. acţionează”.

COPENHAGA 25 (Agerpres). — Delegaţia Statului Popular al oraşului Galaţi a fost primită de Bernard Jensen, primarul oraşului Aarhus. Au fost de faţă membri ai Consiliului Municipal şi alte personalităţi locale. De asemenea, delegaţia romină a vizitat instituţii culturale, şantiere de construcţii, întreprinderi din oraşul Aarhus.

HELSINKI 25 (Agerpres). — În holul Teatrului Naţional din Helsinki s-a deschis o expoziţie de scenografie rominească.

În cuvîntul de deschidere, A. Kidima, directorul general al Teatrului Naţional şi vicepreşedinte al Institutului Internaţional de Teatru, a vorbit despre viaţa teatrală şi culturală din R. P. Romină. Subliniind marile transformări ce au avut loc în acest domeniu, el şi-a exprimat speranţa că relaţiile cultural-artistice dintre Finlanda şi R. P. Romină vor cunoaşte în viitor o dezvoltare şi mai mare.

Expoziţia a trezit un deosebit interes în rîndul specialiştilor şi amatorilor de teatru din Finlanda, remarcîndu-se înaltul nivel artistic al scenografiei din R. P. Romină.

La deschiderea expoziţiei au luat parte I. Vancea, ambasadorul R.P.R. la Helsinki, şi reprezentanţi ai corpului diplomatic.

Dezbaterile din parlamentul grec

ATENA 25. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În Parlamentul grec au avut loc dezbateri în legătură cu problema Ciprului şi cu relaţiile dintre Grecia şi Turcia pe marginea unor inter-pelări ale opoziţiei.

Primul ministru Papandreu, care a vorbit apoi, a declarat că prin trimiterea în Cipru a forţei internaţionale şi a unui mediator s-a recunoscut pe plan internaţional că regimul instituit pe baza acordurilor de la Londra şi Zürich nu a fost viabil. Grecia, a spus el, va contribui cu toate mijloacele paşnice la restabilirea liniştii în insulă şi acesta este scopul şi sensul acordului guvernului grec cu preşedintele Makarios. Ciprul trebuie să hotărască soarta sa pe deplin liber, în aşa mod încît majoritatea să guverneze, iar drepturile minorităţii să fie asigurate. Guvernul grec nu va lua nici o măsură care să stînjenească relaţiile cu Turcia, a spus primul ministru, exprimîndu-şi, totodată, nemulţumirea

A 12-a şedinţă a Comitetului Executiv al C. A. E. R.

MOSCOVA 25 (Agerpres). — Între 21 şi 25 aprilie a avut loc la Moscova, cea de-a 12-a şedinţă a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La şedinţă au participat S. Todorov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria, O. Simunek, vicepreşedinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, B. Leuschner, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Germane, D. Molomjam, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole, P. Jaroszewicz,

vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, Gh. Cioară, secretar al Comisiei guvernamentale a Republicii Populare Romine pentru colaborarea economică şi tehnică-ştiinţifică, A. Apro, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Ungare, M. Lescicko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Şedinţa Comitetului Executiv a fost prezidată de M. Lescicko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. reprezentantul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

„Cosmos-29” pe orbită

MOSCOVA 25 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia TASS, la 25 aprilie în Uniunea Sovietică a fost lansat un nou satelit artificial al Pămîntului „COSMOS-29”.

Pe bordul satelitelui sînt instalate aparate ştiinţifice destinate continuării explorării spaţiului cosmic, conform programului anunţat de agenţia TASS la 16 martie 1962.

Satelitul s-a plasat pe o orbită avînd următorii parametri: perioada iniţială de revoluţie — 89,52 minute; distanţa maximă de la suprafaţa Pămîntului (la apogeu) 309 km; distanţa minimă (la perigeu) — 204 km; unghiul de înclinaţie al orbitei faţă de planul Ecuatorului — 5 grade şi 4 minute.

În afara aparatelor ştiinţifice, satelitul dispune de un aparat de radio

diocemise care funcţionează pe frecvenţa de 19,996 MHz, un sistem radiotehnic pentru măsurarea cu precizie a elementelor orbitei; un sistem radiotelemetric pentru transmiterea pe Pămînt a datelor privind funcţionarea instrumentelor şi aparatelor ştiinţifice.

Aparatul instalat pe satelit funcţionează normal. Centrul de coordonare şi calcul desfăşoară prelucrarea informaţiilor recepţionate.

Sedinţa Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii

BUDAPESTA 25 (Agerpres). — În capitala R. P. Ungare a început sîmbătă şedinţa Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii. Vor fi dezbătute problemele situaţiei internaţionale, sarcinile mişcării mondiale pentru pace, precum şi probleme organizatorice legate de dezvoltarea şi întărirea mişcării internaţionale a partizanilor păcii.

Şedinţa a fost deschisă de prof. John Bernal, preşedintele executiv al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii.

ITALIA: Sărbătorirea celei de a 20-a aniversări a Rezistenţei

ROMA 25. Corespondentul Agerpres, G. Pastore, transmite: În Italia s-a sărbătorit sîmbătă a 20-a aniversare a Rezistenţei. Încă de vineri, în Camera deputaţilor şi în Senatul s-au ţinut şedinţe solemne. Printr-un decret al preşedintelui republicii s-a constituit o comisie reprezentativă care va coordona manifestările ce se vor desfăşura în tot cursul anului 1964. Din acest comitet, în afara preşedintelui republicii, Antonio Segni, mai fac parte Pietro Nenni, Giuseppe Saragat, Luigi Longo, Umberto Terracini şi Arrigo Boldrin, secretarul general al Federaţiei naţionale a partizanilor italieni.

La 21 aprilie 1944 s-a constituit primul guvern democratic de coaliţie, iar la 25 aprilie, cu un an mai tîrziu, a avut loc însoţirea armată italiană care a eliberat oraşele Milano, Torino, Bologna, Genova şi altele. Peste 300.000 de partizani au coborît din munţi şi au eliberat aceste oraşe din nord înainte de sosirea trupelor aliate.

Simbătă au avut loc în întreaga ţară numeroase manifestări care au celebrat a 20-a aniversare a Rezistenţei. La adunările care au avut loc au luat cuvîntul reprezentanţi ai Comitetului de eliberare naţională.

CONTROVERSĂ ÎNTRE POLIŢIA DIN DALLAS ŞI F. B. I. CU PRIVIRE LA ÎMPREJURĂRILE ASASINĂRII LUI JOHN KENNEDY

DALLAS 25 (Agerpres). — Între poliţia din Dallas şi Biroul federal de investigaţii (F.B.I.) s-a ivit o controversă în legătură cu împrejurările asasinării fostului preşedinte al S.U.A. John Kennedy. După cum transmite agenţia France Presse, locotenentul Jack Revill, ofiţer al poliţiei din Dallas, a declarat, vi-

neri, reprezentanţilor presei că F.B.I.-ul ştia că preşedintele risca să fie asasinat de Oswald.

Revill a confirmat, în acest fel, o ştire apărută în ziarul „Dallas Morning News” dintr-o sursă „aprobată de comisia Warren”, care a fost înscărunţită de preşedintele Johnson să ancheteze împrejurările asasinării fostului preşedinte. Potrivit ziarului, agentul F.B.I.-ului James Mosty, care se găsea la poliţia din Dallas în momentul cînd a fost adus Oswald după ce fusese arestat, a declarat: „Noi ştiam că el (Oswald) era capabil să-l asasineze pe preşedinte. Dar, nu ne puteam imagina că va face intravăder acest lucru”.

Locotenentul Revill a declarat de asemenea, că a informat imediat pe şeful poliţiei din Dallas, Jesse Curry, despre aceste cuvînturi, în prezenţa unui alt ofiţer al poliţiei oraşului.

Directorul Biroului federal de investigaţii, Edgar Hoover, a dezminţit afirmaţiile lui Revill. „Este absolut fals — a spus el. Agentul (F.B.I.-ului) nu a făcut nici o declaraţie. F.B.I. nu posedă nici o informaţie de această natură”.

Amănunte în legătură cu proiectul creării Republicii Unite a Tanganicai şi Zanzibarului

DAR-ES-SALAM 25 (Agerpres). În Adunarea Naţională a Tanganicai au început dezbaterile asupra legii privind crearea Republicii Unite a Tanganicai şi Zanzibarului.

La Dar-Es-Salam au fost date publicităţii amănunte asupra conţinutului proiectului de lege referitor la crearea republicii unite. În Zanzibar va fi menţinut un organ executiv şi un corp legislativ separat, avînd autoritate exclusivă asupra teritoriului Zanzibarului în toate problemele, în afara relaţiilor

internaţionale, apărării, declarării stării excepţionale, cetăţeniei, imigrării, comerţului exterior, serviciilor publice, taxelor vamale, impozitelor, aviaţiei civile şi poştelor şi telecomunicaţiilor. Aceste probleme vor intra în competenţa parlamentului şi organului executiv al noii republicii unite.

Guvernele Kenyei şi Ugandei, se spune într-un comunicat oficial publicat vineri seara la Nairobi, au fost consultate înainte de încheierea acordului de unificare.

În cîteva rînduri • În cîteva rînduri

● La Naţiunile Unite s-a anunţat că secretarul general al O.N.U., U. Thant, va face, în cursul lunilor iunie şi iulie, două călătorii în mai multe ţări africane. În prima călătorie, el va vizita Etiopia şi cîteva ţări din Africa răsăriteană, iar în cea de a doua, va vizita Coasta de Filde, Senegal, Nigeria şi Guinea. Este, de asemenea, posibil ca secretarul general să plece în Congo (Leopoldville). (Ag.).

● N. S. Hruşciiov l-a primit la Kremlin pe J. Fedenbal, prim-secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Mongole, cu care a avut o convorbire cordială, prietenească. (Ag.).

● O delegaţie a P.C. Italian, compusă din Pietro Ingrao şi Enrico Berlinguer, membri ai Secretariatului şi ai Direcţiei P. C. Italian, precum şi Arturo Colombi, membru al Direcţiei P. C. Italian, a plecat sîmbătă spre Moscova. (Ag.).

● Aldo Moro, preşedintele Consiliului de Miniştri al Italiei, a plecat sîmbătă la Londra, unde va fi oaspetele oficial al guvernului englez între 27 aprilie şi 1 mai. (Ag.).

● Ziarul „Daily Telegraph” anunţă că, comemorarea datei executării lui Iulian Grimau, a fost marcată în Spania prin acţiuni greviste. Astăzi, la Penarroya, 1.500 de mineri au declarat grevă, cerînd majorarea salariilor, acordarea de libertăţi sindicale şi recunoaşterea dreptului la grevă. Au intrat în grevă şi 5.200 de mineri din Riotinto. (Ag.).

● La frontiera dintre Somalia şi Kenya au avut loc vineri noi incidente între trupele de pază de la frontierele celor două ţări. Cîcioriri violente au avut loc în apropierea localităţii Wajir, din provincia de nord-est a Kenyei. Au fost înregistraţi morţi şi răniţi de ambele părţi. (Ag.).

● Reprezentantul permanent al Indiei la O.N.U., Chakravarty, a înmînat preşedintelui Consiliului de Securitate o notă de protest împotriva acţiunilor Pakistanului, care creează tensiune la frontiera cu Kashmirul. (Ag.).

● În capitala Madagascarului a avut loc o mare demonstraţie, care s-a terminat cu cîcioriri între manifestanţi şi poliţie. Demonstraţia a fost organizată spontan, în semn de protest împotriva acţiunilor abuzive în faţa tribunalelor a unor persoane cărora li se aduc învinuiri nefundamentate. Poliţia a folosit gaze lacrimogene pentru a împrăştia mulţimea. (Ag.).

● Comisia pentru energia atomică a S.U.A. a anunţat că, vineri, la poligonul pentru experienţe nucleare din Nevada, a avut loc o explozie nucleară subterană de intensitate medie. Aceasta este a şasea experienţă nucleară subterană anunţată de comisie de la începutul acestui an. (Ag.).

● În Republica Camerun vor avea loc astăzi alegeri pentru Parlamentul federal. Acestea sînt primele alegeri de la constituirea Republicii Federale Camerun, la 1 octombrie 1961, prin alipirea fostului Camerun britanic la Republica Camerun (fost teritoriu sub tutela Franţei). (Ag.).